

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

DLA

**DOMU STUDENTA AKADEMII WYCHOWANIA FIZYCZNEGO
IM. JERZEGO KUKUCZKI W KATOWICACH
PRZY UL. MIKOŁOWSKIEJ 72A**

OPRACOWAŁ

.....

ZATWIERDZIŁ

.....

Katowice, sierpień 2020 roku

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2009 r. poz.719)

Podstawa opracowania:

Opracowanie wykonano na podstawie:

- wizji lokalnej i przeglądu, inspekcji budynku Domu Studenta przeprowadzonej w miesiącu czerwcu i lipcu 2020 r.,
- danych zawartych w „Projekcie budowlanym” i aktualizacji do projektu oraz „Ekspertyzie stanu technicznego budynku”,
- informacji pozyskanych od kierownika obiektu oraz personelu technicznego i innych osób zatrudnionych w Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach.

SPIS TREŚCI

1. Określenie terminów użytych w instrukcji	str. 4
2. Cel opracowania instrukcji	str. 7
3. Przedmiot instrukcji	str. 11
4. Warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia sposobu użytkowania i warunków technicznych obiektu	str. 12
5. Charakterystyka zagrożenia pożarowego w tym parametry pożarowe materiałów niebezpiecznych pożarowo	str. 18
6. Określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym	str. 25
7. Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia	str. 29
8. Sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym	str. 38
9. Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzanie	str. 40
10. Sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji	str. 46
11. Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami	str. 47
12. Przepisy prawne	str. 48
13. Załączniki	str. 51
14. Plan obiektów	str. 55

- **Określenie terminów użytych w instrukcji.**
 - **ochronie przeciwpożarowej** – rozumie się przez to realizację przedsięwzięć mających na celu ochronę zdrowia, życia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem,
 - **pożarze** – rozumie się przez to niekontrolowany proces spalania, zachodzący poza miejscem do tego celu przeznaczonym, przynoszący straty materialne,
 - **innym miejscowym zagrożeniu** – rozumie się przez to inne niż pożar i klęska żywiołowa zdarzenie, wynikające z rozwoju cywilizacyjnego i naturalnych praw przyrody (katastrofy techniczne, chemiczne i ekologiczne), a stanowiące zagrożenie dla życia, zdrowia i mienia,
 - **zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia** – rozumie się przez to zapewnienie nieruchomościom koniecznych warunków ochrony technicznej oraz tworzenie warunków organizacyjnych i formalno-prawnych zapewniających ochronę ludzi i mienia, a także minimalizujących skutki pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
 - **działaniach ratowniczych** – rozumie się przez to każdą czynność podjętą w celu ratowania życia, zdrowia i mienia, a także likwidację źródła powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
 - **bezpieczeństwie pożarowym** – rozumie się przez to stan eliminujący zagrożenie dla życia lub zdrowia, uzyskiwany poprzez funkcjonowanie norm prawnych, technicznych systemów zabezpieczeń oraz prowadzenia działań zapobiegawczych,
 - **materiałach niebezpiecznych pożarowo** – rozumie się przez to ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 55°C, gazy palne, ciała stałe wytwarzające w zetknięciu z wodą lub parą wodną gazy palne, ciała stałe zapalające się samorzutnie w powietrzu, materiały wybuchowe i pirotechniczne, ciała stałe palne utleniające o temperaturze rozkładu poniżej 21°C, ciała stałe jednorodne o temperaturze samozapalenia poniżej 200°C oraz materiały mające skłonności do samozapalenia, a także inne materiały, jeżeli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru,
 - **cieczy palnej** – rozumie się przez to ciecz o temperaturze zapłonu do 100°C,

- **strefie zagrożenia wybuchem** – rozumie się przez to przestrzeń, w której może występować mieszanina substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną i górną granicą wybuchowości,
- **terenie przyległym** – rozumie się przez to pas terenu wokół obiektu o szerokości równej minimalnej dopuszczalnej odległości od innych obiektów ze względu na wymagania ochrony przeciwpożarowej, określonej w przepisach techniczno – budowlanych,
- **kategorii zagrożenia ludzi** – rozumie się przez to kwalifikację budynku, jego części lub pomieszczenia ze względu na funkcję:

ZL I – budynki użyteczności publicznej lub ich części, w których mogą przebywać ludzie nie będący ich stałymi użytkownikami w grupach powyżej 50 osób, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się,

ZL II – budynki lubi ich części przeznaczone dla osób o ograniczonej zdolności poruszania się,

ZL III – budynki użyteczności publicznej nie zakwalifikowane do ZL I i ZL II, takie jak szkoły, budynki biurowe, hotele, otwarte przychodnie lekarskie, pomieszczenia usługowe itp.,

ZL IV – budynki mieszkalne,

ZL V – budynki zamieszkania zbiorowego nie zakwalifikowane do ZL I i ZL II (dawniej archiwa, muzea, biblioteki),

- **technicznych środkach zabezpieczeń przeciwpożarowych** – rozumie się przez to urządzenia, sprzęt, instalacje lub rozwiązania budowlane służące zapobieganiu powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów,
- **sprzęcie i urządzeniach ratowniczych** – rozumie się przez to przedmioty, narzędzia, maszyny i urządzenia na stałe związane z budynkiem, obiektem lub terenem, uruchamiane lub wykorzystywane do ratowania ludzi i mienia w warunkach pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- **przeciwpożarowym wyłączniku prądu** – rozumie się przez to wyłącznik odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne w czasie pożaru,

- **warunkach ewakuacji** – rozumie się przez to zespół przedsięwzięć oraz środków techniczno – organizacyjnych zapewniający szybkie i bezpieczne opuszczenie strefy zagrożonej lub objętej pożarem,
- **pracach niebezpiecznych pożarowo** – rozumie się przez to prace, których prowadzenie może powodować bezpośrednio niebezpieczeństwo powstania pożaru lub wybuchu,
- **strefie pożarowej** – rozumie się przez to przestrzeń wydzieloną w taki sposób, aby w określonym czasie pożar nie przeniósł się na zewnątrz lub do wewnątrz wydzielonej powierzchni,
- **odpowiednich warunkach ewakuacji** – rozumie się przez to zespół przedsięwzięć oraz środków techniczno – organizacyjnych zapewniający szybkie i bezpieczne opuszczenie strefy zagrożonej lub objętej pożarem,
- **zagrożeniu wybuchem** – rozumie się przez to możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem, które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon (iskra, łuk elektryczny lub przekroczenie temperatury samozapalenia) wybuchają, czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączonemu ze wzrostem ciśnienia,
- **lokalu użytkowym** – rozumie się przez to jedno pomieszczenie lub zespół pomieszczeń, wydzielone stałymi przegrodami budowlanymi, niebędące mieszkaniem, pomieszczeniem gospodarczym lub technicznym,
- **pomieszczeniu technicznym w budynku** – rozumie się przez to pomieszczenie, w którym znajdują się urządzenia służące do funkcjonowania i obsługi budynku,
- **pomieszczeniu gospodarczym w budynku** – rozumie się przez to pomieszczenie służące do przechowywania materiałów i sprzętu związanego z obsługą budynku, przedmiotów i produktów żywnościowych użytkowników budynku, opału, a także odpadków stałych,

Podział budynków z uwagi na wysokość:

- 1) niskie (N) – do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- 2) średniowysokie (SW) – ponad 12 m do 25 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości ponad 4 do 9 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- 3) wysokie (W) – ponad 25 m do 55 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości ponad 9 do 18 kondygnacji nadziemnych łącznie,

- 4) wysokościowe (WW) – powyżej 55 m nad poziomem terenu.

2. Cel opracowania instrukcji.

Celem opracowania instrukcji jest ustalenie wymagań ochrony przeciwpożarowej w zakresie organizacyjnym, technicznym, porządkowym itp., jakie należy uwzględnić w czasie eksploatacji pomieszczeń budynku Domu Studenta Akademii Wychowania Fizycznego zlokalizowanej w Katowicach, przy ul. Mikołowskiej 72A.

Ustawa o ochronie przeciwpożarowej z dnia 24 sierpnia 1991r. (tj.: Dz.U.2020r. poz. 961) definiuje ochronę przeciwpożarową jako kompleks zadań mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia i środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem. Właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu zobowiązany jest:

- 1) przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno – budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- 2) wyposażyć budynek, obiekt lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- 3) zapewnić konserwację i naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,
- 4) zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie lub na terenie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- 5) przygotować budynek, obiekt lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
- 6) zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi (w tym z Instrukcją Bezpieczeństwa Pożarowego),
- 7) ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Szczegółowe wymagania w tym zakresie określone zostały w rozporządzeniu MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010r., nr 109, poz.719), Polskich Normach i innych przepisach szczegółowych. Stosowanie tych wymagań w praktyce, w sferze organizacyjnej i w obszarze technicznych środków zabezpieczeń, realizowane jest poprzez określenie zadań poszczególnym pracownikom, stosownie do ich kompetencji. Wykonywanie tych zadań powinno być kontrolowane przez Właściciela, Zarządcę.

Instrukcja określa:

- 1) warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia obiektów i sposobu ich użytkowania,

- charakterystykę funkcjonalną,
 - lokalizację,
 - potencjalne źródło powstania i rozprzestrzeniania się pożaru,
- 2) sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiektach urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,
 - 3) sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia,
 - 4) sposoby wykonywania prac pod względem pożarowym,
 - 5) sposoby praktycznego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji ludzi,
 - 6) sposoby zaznajamiania użytkowników obiektów z treścią przedmiotowej Instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi,
 - 7) zasady wyposażenia obiektów w urządzenia przeciwpożarowe, sprzęt pożarniczy, zasady i normatywy,
 - 8) załączniki i instrukcje dla terenu, budynków i pomieszczeń.

ZARZĄDZENIE REKTORA AKADEMII WYCHOWANIA FIZYCZNEGO W KATOWICACH

ZATWIERDZAJĄCE INSTRUKCJĘ DO STOSOWANIA

Niniejszą Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego dla budynku Domu Studenta Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki zlokalizowanego w Katowicach, przy ul. Mikołowskiej 72A zatwierdzam i polecam stosować zawarte w niej postanowienia.

Katowice, dnia

.....
imię i nazwisko oraz stanowisko osoby zatwierdzającej Instrukcję

Niniejszą Instrukcję należy aktualizować co najmniej raz na dwa lata lub częściej, jeśli wynika to ze zmian sposobu użytkowania obiektu, zmian technologicznych, zmian układu zagospodarowania pomieszczeń i innych zmian wpływających na warunki ochrony przeciwpożarowej.

KARTA AKTUALIZACJI INSTRUKCJI

Lp.	Data aktualizacji instrukcji	Zakres przeprowadzonej aktualizacji	Podpis osoby przeprowadzającej aktualizację

3. Przedmiot instrukcji

Przedmiotem opracowania są wymagania ochrony przeciwpożarowej w zakresie organizacyjnym, technicznym, porządkowym itp., jakie należy uwzględnić w czasie eksploatacji pomieszczeń budynku Domu Studenta Akademii Wychowania Fizycznego zlokalizowanego w Katowicach, przy ul. Mikołowskiej 72A.

Zakres stosowania instrukcji

Niniejsza instrukcja została opracowana na podstawie Ustawy o ochronie przeciwpożarowej z dn. 24 sierpnia 1991r. (tekst jednolity: (tj.: Dz.U.2020r. poz. 961) oraz Rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. 2010, nr 109, poz. 719). Postanowienia zawarte w niniejszej instrukcji nie naruszają przepisów szczegółowych dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz innych przepisów i aktów normatywnych. Instrukcja niniejsza zawiera podstawowe wiadomości dotyczące przyczyn powstawania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, a także zasad zapobiegania tym zjawiskom oraz przedsięwzięć organizacyjnych i technicznych w tym zakresie.

Do zapoznania się z Instrukcją i przestrzegania zawartych w niej ustaleń zobowiązani są wszyscy pracownicy, bez względu na stanowisko służbowe i rodzaj wykonywanej pracy.

Ustalone w niniejszej Instrukcji zadania i obowiązki wchodzą w zakres podstawowych obowiązków pracowników w przedmiocie ochrony przeciwpożarowej i stanowią integralną część zakresu czynności.

Postanowienia Instrukcji obowiązują również wszystkich pracowników podmiotów gospodarczych, prowadzących działalność w budynku Domu Studenta Akademii Wychowania Fizycznego zlokalizowanego w Katowicach, przy ul. Mikołowskiej 72A, a także innych osób i podmiotów czasowo przebywających na jego terenie (np. świadczących usługi komercyjne).

Przyjęcie do wiadomości postanowień Instrukcji pracownicy potwierdzają własnoręcznym podpisem. Wzór oświadczenia o zapoznaniu się z postanowieniami Instrukcji zamieszczono w załącznikach do Instrukcji. Oświadczenie powinno być przechowywane w aktach osobowych pracownika.

Niniejsza Instrukcja nie zwalnia wyżej wymienionych osób od konieczności zapoznania się i przestrzegania wymagań ochrony przeciwpożarowej określonych w przepisach szczególnych, zarządzeniach wewnętrznych oraz zaleceniach upoważnionych organów kontrolnych.

Odpowiedzialność

Za realizację zadań określonych w niniejszej Instrukcji oraz za przestrzeganie podanych w niej zasad postępowania odpowiedzialni są wszyscy pracownicy zatrudnieni oraz osoby wynajmujące pomieszczenia na działalność usługową i handlową w budynku Domu Studenta Akademii Wychowania Fizycznego zlokalizowanej w Katowicach, przy ul. Mikołowskiej 72A w zakresie zgodnym z zawartymi w Instrukcji postanowieniami.

4. Warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania i warunków technicznych obiektu.

Charakterystyczne dla obiektu źródła powstawania pożaru.

Charakterystyczne dla budynków średniowysokich, wielkokubaturowych takich jak budynki zamieszkania zbiorowego, hotele czy domy studenta jest błyskawiczne przemieszczanie się dymów i gazów pożarowych przy jednoczesnym wydłużeniu dróg ewakuacji prowadzących do bezpiecznego obszaru. Stwarza to szereg nieznanych wcześniej przeszkód dla działań zmierzających do zapewnienia odpowiedniego stopnia ochrony ludziom przebywającym w takich obiektach. Analizując przyczyny i przebieg dotychczasowych pożarów zaistniałych w budynkach tego typu, łatwo się przekonać, że przyczyną większości ofiar śmiertelnych w nich notowanych, były zatrucia toksycznymi gazami wydzielającymi się podczas pożaru.

W oparciu o statystykę powstawania pożarów i innych miejscowych zagrożeń, uwzględniając normalne warunki eksploatacji obiektu do potencjalnych przyczyn powstania pożaru zaliczyć należy:

1. Akty wandalizmu i terroru, w tym umyślne podpalenia.
2. Nieostrożność osób dorosłych, której najczęstszymi przejawami są:
 - nieprzestrzeganie zakazu palenia tytoniu i używania otwartego ognia w strefach określanych jako, zagrożone wybuchem, pożarem i innych miejscach, gdzie obowiązuje zakaz,
 - rzucanie niedopałków na materiały palne lub obok nich, do kosza na śmieci, popielniczek wykonanych z materiałów palnych, itp.,
 - pozostawianie włączonych do sieci odbiorników energii elektrycznej,
 - lekceważenie przepisów przeciwpożarowych dotyczących zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych w czasie remontów, modernizacji czy drobnych napraw.
3. Braku konserwacji, przeglądów i badań instalacji elektroenergetycznych, których celem jest wykrycie ewentualnych wad mających wpływ na zagrożenie pożarowe.

4. Niewłaściwe stosowanie cieczy łatwo zapalnych przy pracach malarskich, remontowo – konserwacyjnych i porządkowych.
5. Niewłaściwa eksploatacja urządzeń elektrycznych, wentylacyjnych oraz grzewczych.

Elementy zagrożenia wybuchem

W toku eksploatacji obiektu nie przewiduje się występowania stałych stref zagrożenia wybuchem. Ewentualne zagrożenie wybuchem możliwe jest jednak podczas:

- eksploatacji urządzeń grzewczych na palio gazowe,
- prowadzenia na terenie budynku prac z użyciem palnych gazów (gaz ziemny, acetylen, LPG, wodór),
- doraźnego stosowania cieczy łatwo zapalnych (rozpuszczalników I i II klasy niebezpieczeństwa pożarowego).

Podstawowe zasady profilaktyki pożarowej.

Skala zniszczeń i szkód spowodowanych pożarem związana jest z możliwością jego rozprzestrzeniania się. Na powyższe wpływ mają:

1. Nieprawidłowe warunki budowlane:
 - brak wymaganej odporności ogniowej pionowych i poziomych oddzieleni pożarowych,
 - łatwo zapalne konstrukcje budynku,
 - łatwo zapalny wystrój wnętrz,
 - ilość i rodzaj materiałów palnych znajdujących się w pomieszczeniu (strefie), w którym nastąpiło zaproszenie ognia.
2. Późne zaalarmowanie straży pożarnej o powstałym pożarze na skutek:
 - zlekceważenia powstałego zagrożenia,
 - braku środków lub umiejętności alarmowania straży pożarnej,
 - późne alarmowanie jednostek straży pożarnej.
3. Brak prawidłowej i szybkiej reakcji personelu w zakresie podjęcia działań gaśniczych na skutek:
 - braku znajomości przez pracowników zasad postępowania w przypadku powstania pożaru,
 - braku umiejętności użycia podręcznego sprzętu gaśniczego,
 - braku znajomości przez personel miejsc lokalizacji przeciwpożarowego (głównego) wyłącznika prądu elektrycznego i głównego zaworu gazu,
 - brak odpowiedniego współdziałania pomiędzy dowodzącymi jednostkami interwencyjnymi, a zarządzającym i personelem obiektu.

4. Brak wyposażenia obiektu w odpowiednią ilość i rodzaj sprzętu gaśniczego, brak dostatecznego zaopatrzenia wodnego, utrudnienia w dojeździe i dostępie do obiektu.

Przeciwdziałanie zagrożeniu pożarowemu polegać powinno w głównej mierze na eliminowaniu jego potencjalnych źródeł. Oznacza to między innymi konieczność przestrzegania następujących zasad:

1. Budynek, pomieszczenia oraz instalacje użytkowe powinny być eksploatowane w sposób zabezpieczający przed powstaniem pożaru oraz możliwością jego rozprzestrzenienia się.

2. Materiały niebezpieczne znajdujące się wewnątrz obiektu i na terenie przyległym do niego powinny być używane oraz składowane w pomieszczeniach do tego celu przeznaczonych i przystosowanych, spełniających wszelkie wymagania z zakresu ochrony przeciwpożarowej. W przypadku stosowania materiałów niebezpiecznych należy stosować się do między innymi następujących zasad:

a) wszelkie czynności związane z wytwarzaniem, przetwarzaniem, obróbką lub transportem materiałów niebezpiecznych należy wykonywać zgodnie z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego lub według wskazań ich producenta,

b) materiały niebezpieczne należy przechowywać w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w wyniku procesu składowania lub wskutek wzajemnego oddziaływania,

c) utrzymywać ilość materiału niebezpiecznego znajdującego się na stanowisku pracy nie większą niż dobowe zapotrzebowanie lub dobową produkcję, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Zapas materiału przekraczający powyższą wielkość należy przechowywać w oddzielnym magazynie przystosowanym do takiego celu,

d) ciecze o temperaturze zapłonu poniżej 328K (55°C) należy przechowywać wyłącznie w pojemnikach, urządzeniach i instalacjach przystosowanych do tego celu, wykonanych z materiałów co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia i zabezpieczonych przed stłuczeniem,

e) przy stosowaniu w pomieszczeniach cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 294K (21°C) należy zapewnić skuteczną wentylację (3w/h).

3. Składowanie materiałów palnych pod ścianami obiektu związanych z jego funkcją, z wyjątkiem materiałów niebezpiecznych pożarowo, jest dopuszczalne pod warunkiem:

a) nie przekraczania strefy pożarowej dopuszczalnej dla danego obiektu,

- b) zachowania dostępu do obiektu na wypadek działania ratowniczego, to jest minimum 2 m,
- c) nienaruszenia wymaganej przez potrzeby ochrony przeciwpożarowej minimalnej odległości od obiektów sąsiednich.
4. Wokół placów składowych, składowisk przy obiektach oraz obiektach tymczasowych o konstrukcji palnej, a zwłaszcza magazynach gazów i cieczy palnych należy zachować pas ochronny o szerokości minimum 2 m i nawierzchni z materiałów niepalnych lub gruntownie oczyszczonej.
5. W obiekcie oraz na terenach przyległych do niego jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenienie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, a w szczególności:
- a) używanie otwartego ognia i palenie tytoniu w strefach zagrożonych pożarem, wybuchem oraz w pomieszczeniach wyznaczonych przez kierownika,
- b) rozgrzewania za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi,
- c) rozpalanie ognisk lub wysypywanie gorącego popiołu i żużla, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów oraz w mniejszej odległości od tych obiektów niż 10 m,
- d) przechowywanie materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
- urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzać się do temperatury przekraczającej 373K (100°C),
 - linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji odgromowych oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V,
- e) użytkowanie elektrycznych urządzeń grzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta,
- f) stosowanie przenośnych grzewaczy z odkrytą spiralą grzejną,
- g) użytkowanie grzałek elektrycznych, (dopuszczalne jest jedynie użycie grzewaczy z zabezpieczeniem bimetalowym),
- h) przechowywanie gazów palnych oraz użytkowanie urządzeń zasilanych gazem płynnym,
- i) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak: wyłączniki, przełączniki, gniazda wtykowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem,

- j) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości,
 - k) blokowanie drzwi stanowiących elementy oddzieleń przeciwpożarowych,
 - l) zamykania drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie,
 - m) uniemożliwienie lub ograniczenie dostępu do:
 - gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
 - źródeł wody do celów przeciwpożarowych
 - wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych,
 - tablic rozdzielczych prądu elektrycznego,
 - przeciwpożarowego wyłącznika prądu,
6. W miejscach widocznych należy umieścić wykazy telefonów alarmowych oraz instrukcję postępowania na wypadek powstania pożaru.
7. W sposób czytelny i zgodny z Polskimi Normami należy oznakować:
- a) drogi ewakuacyjne,
 - b) miejsca usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,
 - d) pomieszczenia, w których występują materiały niebezpieczne pożarowo,
 - e) miejsca usytuowania ppoż. wyłączników prądu.

Elementy oznakowania nie mogą zostać zasłonięte, nawet tymczasowo przez tablice informacyjne, reklamy, itp.

8. Nie należy przechowywać materiałów niebezpiecznych pożarowo, w obrębie korytarzy, kotłowni, szatni oraz innych pomieszczeniach ogólnie dostępnych.

9. Urządzenia i instalacje techniczne związane z użytkowaniem budynku należy okresowo kontrolować oraz dokonywać stosownych przeglądów w czasokresach i zakresie określonym przez producenta w dokumentacjach techniczno – ruchowych. Przeprowadzone czynności należy odpowiednio dokumentować.

10. Procedury postępowania na wypadek sytuacji awaryjnych powinny być znane pracownikom nadzoru i ochrony, jak również dostępne dla kierującego akcją ratowniczo gaśniczą.

11. Przechowywanie materiałów palnych oraz wykonywanie prac z ogniem otwartym w odległości do 10 m od magazynów i 20 m od zadaszonych składów gazów palnych jest zabronione.

Zasady zapobiegania możliwości powstania miejscowego zagrożenia.

Przeciwdziałanie miejscowym zagrożeniom polegać powinno głównie na eliminowaniu źródeł zagrożenia związanych z substancjami szkodliwymi dla zdrowia

i życia ludzi. Oznacza to między innymi konieczność przestrzegania następujących zasad:

- dokonywanie okresowych przeglądów urządzeń ciśnieniowych i podlegających dozorowi ze strony Urzędu Dozoru Technicznego,
- wykonywanie wszelkich czynności związanych z używaniem materiałów niebezpiecznych zgodnie z zasadami BHP w pomieszczeniach wentylowanych przy sprawnej wentylacji,
- przechowywanie substancji w miejscach wydzielonych we właściwych opakowaniach.

Charakterystyka ogólna i pożarowa obiektów.

Podstawowe dane techniczno – budowlane obiektów.

Budynek Domu Studenta został wybudowany w latach 70-tych jako budynek biurowy a w latach 80 – tych, zaadaptowany na akademik (dom studenta). Jest to obiekt o 6 kondygnacjach nadziemnych, podpiwniczony na całej powierzchni

Budynek składa się z dwóch oddzielonych dylatacją części:

- część typu „LIPSK” o wymiarach w rzucie 36x12 m i wysokości 5x3,6 m.

Część ta jest posadowiona na skrzyni żelbetowej stanowiącej kondygnację piwniczna o wysokości 3,3 m. Parter w tej części o wysokości 3,9 m posiada konstrukcję częściowo nową stanowiącą uzupełnienie konstrukcji typu „LIPSK”.

- część środkową o wymiarach w rzucie 7,2x 18 m i wysokości 3,3+3,9+5x3,6 m + maszynownia-średnia, wysokość 3,3 m. Konstrukcja tej części jest żelbetowa monolityczna i mieści klatkę schodową oraz dwa dźwigi osobowe oraz pomieszczenia sanitarne.

W skrajnych częściach obiektu usytuowane są dwie klatki schodowe.

Piwnice budynku w całości przeznaczone zostały na pomieszczenia techniczne i technologiczne na część warsztatowo-magazynową, szatnie dla pracowników obsługi technicznej i podręczne magazyny.

Konstrukcja budynku:

- fundamenty zaprojektowano i wykonano jako ruszt fundamentowy konstrukcji żelbetonowej, monolitycznej,
- ściany piwnic i parteru oraz trzon komunikacyjny z dźwigami osobowymi wykonano jako żelbetonowe, natomiast ściany zewnętrzne i wewnętrzne z cegły pełnej, stropy oraz schody żelbetonowe,
- kondygnacje od I do V piętra wykonano z konstrukcji stalowej budynku systemowego funkcjonującego w latach 70-tych, typu „LIPSK”. Słupy, belki oraz konstrukcja schodów

stalowe, natomiast stropy wykonano z płyty prefabrykowanej żelbetowej o grubości 10cm. Ściany zewnętrzne wykonano jako warstwowe z płyt typu "SOKALIT" z wypełnieniem wełną mineralną a ściany wewnętrzne z cegły pełnej. Strop wykonano w konstrukcji żelbetowej, natomiast okładzinę elewacyjną stanowi szkło hartowane ułożone na konstrukcji stalowej.

- przekrycie budynku stanowi papa termozgrzewalna.

Główna konstrukcja stalowa budynku została na różnych etapach (związanych zarówno z adaptacją jak i remontami i przebudowami) obudowana różnymi okładzinami. I tak po wykonaniu odkrywek i próbnych przewiertów oraz pomiarów sprawdzających stwierdzono, że w miejscach sprawdzanych obudowa głównej konstrukcji w postaci słupów spełnia wymogi (R120). Wymogi takie spełniają również żelbetowe stropy oraz ściany wewnętrzne wykonane z cegły pełnej.

Charakterystyczne wielkości:

- powierzchnia zabudowy - 996,2 m²,
- powierzchnia użytkowa - 6513,6 m²,
- kubatura - 25430,8 m³,
- długość - 75,5 m,
- szerokość - 24,3 m,
- wysokość - 23,79.

5. Charakterystyka zagrożenia pożarowego w tym parametry pożarowe materiałów niebezpiecznych pożarowo.

Klasyfikacja pożarowa.

Dom Studenta zakwalifikowano do kategorii ZL V zagrożenia ludzi. W obiekcie nie występują pomieszczenia dla ponad 50 osób. Ponadto w budynku ustalono, że obciążenie ogniowe w pomieszczeniach o charakterze techniczno – gospodarczym nie będzie przekraczać 500 MJ/m²].

Na poszczególnych kondygnacjach może przebywać następująca, maksymalna ilość osób:

- I kondygnacja - 70 osób,
- II kondygnacja - 50 osób,
- III kondygnacja - 50 osób,
- IV kondygnacja - 50 osób,
- V kondygnacja - 50 osób,
- VI kondygnacja - 50 osób.

Pomieszczenia socjalne, pomocnicze i techniczne nie są przeznaczone na pobyt ludzi – czas przebywania w nich tych samych osób wynosi poniżej 2 godzin.

W obiekcie nie wyznaczono stref zagrożenia wybuchowego.

Klasa odporności ogniowej

Dla wielokondygnacyjnego obiektu kategorii ZL V zagrożenia ludzi, jakim jest Dom Studenta – ustalono klasę odporności ogniowej „B” – przy czym cały budynek wykonano z elementów nierozprzestrzeniających ognia.

Wymagania dla elementów budynku w zakresie odporności ogniowej i rozprzestrzeniania się ognia podano zgodnie z warunkami technicznymi, jakim powinny odpowiadać budynki.

Wymaganą klasę odporności pożarowej dla budynku zaliczonego do jednej kategorii ZL, określa poniższa tabela:

Budynek	ZL I	ZL II	ZL III	ZL IV	ZL V
1	2	3	4	5	6
niski (N)	„B”	„B”	„C”	„D”	„C”
średniowysoki (SW)	„B”	„B”	„B”	„C”	„B”
wysoki (W)	„B”	„B”	„B”	„B”	„B”
wysokościowy (WW)	„A”	„A”	„A”	„B”	„A”

Elementy budynku, odpowiednio do jej klasy odporności pożarowej, powinny spełniać, z zastrzeżeniem §213 oraz §237 ust. 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, co najmniej wymagania określone w poniższej tabeli:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop	ściana zewnętrzna	ściana wewnętrzna	przekrycie dachu
1	2	3	4	5	6	
„A”	R 240	R 30	REI 120	EI 120 (i→o)	EI 0	RE 30
„B”	R 120	R 30	REI 60	EI 60 (i→o)	EI 30 ⁴⁾	RE 30
„C”	R 60	R 15	REI 60	EI30 (i→o)	EI 15 ⁴⁾	RE 15
„D”	R 30	(-)	REI 30	EI 30 (i→o)	(-)	(-)
„E”	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)

⁴⁾ Dopuszcza się osadzenie tych drzwi w ścianie o odporności ogniowej, określonej dla drzwi w kol. 6, znajdującej się między przedsionkami a klatką schodową.

Oznaczenia w tabeli:

- R – nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,
- E – szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,
- I – izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,
- (–) – nie stawia się wymagań.

W zależności od tego, jaki rodzaj badań został przeprowadzony i określona klasyfikacja, klasy są określone poprzez:

„i→o” – gdy oczekiwana jest klasyfikacja przy oddziaływaniu od wewnątrz na zewnątrz;

„o→i” – gdy oczekiwana jest klasyfikacja przy oddziaływaniu od zewnątrz do wewnątrz;

„o↔i” – gdy oczekiwana jest klasyfikacja przy oddziaływaniu od wewnątrz na zewnątrz i od zewnątrz do wewnątrz.

1. Jeżeli przegroda jest częścią głównej konstrukcji nośnej, powinna spełniać także kryteria nośności ogniowej (R) odpowiednio do wymagań zawartych w kol. 2 i 3 dla danej klasy odporności pożarowej budynku.
2. Klasa odporności ogniowej dotyczy pasa międzykondygnacyjnego wraz z połączeniem ze stropem.
3. Wymagania nie dotyczą naświetli dachowych, świetlików, lukarn i okien połaciowych (z zastrzeżeniem § 218), jeśli otwory w połaci dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni; ... spełniająca kryteria określone w kol. 4.
4. Dla ścian komór zsyphu wymaga się klasy EI 60, a dla drzwi komór zsyphu klasy EI 30.
5. Klasa odporności ogniowej dotyczy elementów wraz z uszczelnieniami złączy i dylatacjami.

Podział na strefy pożarowe

Budynek został podzielony na trzy strefy pożarowe:

- strefa pożarowa nr 1 – piwnica o powierzchni 840,4 m²,
- strefa pożarowa nr 2 – I, II i III kondygnacja o powierzchni 2825,7 m²,
- strefa pożarowa nr 3 – IV, V i VI kondygnacja o powierzchni 2847,5 m².

Podział na strefy zrealizowano za pomocą stropów oddzielenia pożarowego o klasie odporności ogniowej REI60. Przejścia instalacyjne przechodzące przez stropy oddzielenia pożarowego zabezpieczono do klasy odporności ogniowej REI60. W miejscu przejścia kanałów wentylacyjnych przechodzących przez stropy oddzielenia pożarowego zabudowano przeciwpożarowe kłapy odcinające o klasie odporności ogniowej EI60. Klatki schodowe obudowano pożarowo ścianami o klasie odporności ogniowej co najmniej REI60 oraz zamknięto na każdej kondygnacji drzwiami przeciwpożarowymi o klasie odporności ogniowej EI30 z samozamykaczami.

Dopuszczalne powierzchnie stref pożarowych ZL, określa poniższa tabela:

Kategoria zagrożenia ludzi	Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej w m ²			
	w budynku o jednej kondygnacji nadziemnej (bez ograniczenia wysokości)	w budynku wielokondygnacyjnym		
		niskim (N)	średniowysokim (SW)	wysokim i wysokościowym (W) i (WW)
1	2	3	4	5
ZLI, ,ZLIII,ZLIV,ZLV	10.000	8.000	5.000	2.500
ZLII	8.000	5.000	3.500	2.000

Usytuowanie z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe, w tym odległości od obiektów sąsiadujących.

Dom Studenta Akademii Wychowania Fizycznego położony jest w Katowicach przy ul. Mikołowskiej 72A. Dojazd do obiektu zapewniony jest z każdej strony. Sąsiedztwo terenu, budynku:

- od zachodu, obiekt na poziomie I piętra przylega bezpośrednio do budynku Centrum Naukowo-Badawczego,
- od północy, obiekt w odległości 23 m od ogrodzenia – granicy działki,
- od wschodu, obiekt w odległości 20 m od ogrodzenia – granicy działki,
- od południa, obiekt w odległości 24m od ogrodzenia – granicy działki.

Ze względu na usytuowanie względem innych obiektów zostały spełnione wymagania wynikające §271 warunków technicznych. Z trzech stron działki (od wschodu, północy i południa) przebiega droga dojazdowa o nawierzchni asfaltowej, mogąca pełnić funkcję dojazdu pożarowego.

Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowych instalacji użytkowych.

Obiekt wyposażono w następujące instalacje użytkowe:

- elektryczną 230 V/400 V,
- wentylacji mechanicznej i klimatyzacji,
- piorunochronna i przepięciowa,
- wodno - kanalizacyjną,
- centralnego ogrzewana,

Instalacja elektryczna

Budynek Domu Studenta jest zasilany energią elektryczną ze stacji transformatorowej

dozoru elektrycznego przez istniejącą sieć kablową. Tablica główna zlokalizowana jest w wydzielonym pomieszczeniu – na parterze za portiernią. Tablica składa się z następujących elementów:

- wyłącznika głównego, którego zadaniem jest między innymi możliwość wyłączenia napięcia zasilającego obiekt po aktywacji centralki ppoż.,
- zestawu ochrony przepięciowej,
- półpośredni, sumaryczny pomiar energii elektrycznej,
- zabezpieczenie wewnętrznych linii zasilających.

Podobnie jak główna tablica TG zostały zestawione tablice piętrowe. Każda z nich wyposażona jest w wyłącznik, sygnalizator obecności napięcia oraz zabezpieczenia poszczególnych obwodów.

Istoty wpływ na bezpieczeństwo pożarowe, podczas eksploatacji budynków wywierać mogą zamontowane w nim instalacje elektroenergetyczne. Ich stan techniczny nie powinien przyczynić się do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia. Instalacja wyposażona jest w główny wyłącznik prądu (wewnątrz budynku), odcinający dopływ energii elektrycznej do wszystkich obwodów z wyjątkiem obwodów zasilających instalację i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru. W budynku zainstalowano awaryjne oświetlenie (bezpieczeństwa i ewakuacyjne). Załączanie oświetlenia odbywa się automatycznie. Próby praktycznego zadziałania przeciwpożarowego wyłącznika prądu i zadziałania oświetlenia ewakuacyjnego należy przeprowadzać co najmniej raz w roku.

Instalacje elektryczna należy poddawać okresowym przeglądom i badaniom, co najmniej raz na 5 lat, w zakresie:

- skuteczności zastosowanych środków ochrony przeciwporażeniowej,
- rezystancji izolacji przewodów roboczych,
- dopuszczalnych wartości napięć i obciążeń,

oraz co roku, w zakresie:

- wartości uzyskiwanego natężenia oświetlenia ewakuacyjnego oraz czasu jego załączenia.

Coroczne badania w zakresie rezystancji izolacji przewodów roboczych należy prowadzić dla obwodów pracujących w niekorzystnych i agresywnych warunkach, na przykład przy dużym zawilgoceniu pomieszczeń. Wyznaczenia tych obwodów powinno się dokonać na etapie projektowania instalacji przez uprawnionego elektryka.

Wszelkie prace przy instalacji mogą być wykonywane tylko przez osoby posiadające wymagane uprawnienia. Prowadzone konserwacje i przeróbki powinny być rejestrowane w postaci załączników (protokołów) do książki obiektu budowlanego. Oznakowanie wyłącznika zostało wykonane zgodnie z PN.

Instalacja wentylacyjna.

Instalację wentylacyjną wykonano jako odrębnie działające zespoły nawiewno wyciągowe. Miejsca przejścia przez elementy (dotyczy wydzielenia i stref pożarowych) przewodów wentylacyjnych/klimatyzacyjnych zostały zabudowane przeciwpożarowymi klapami odcinającymi o klasie odporności ogniowej EIS120 i EI60: Przewody klimatyzacji i wentylacji wykonano z materiałów niepalnych i przeprowadzone w taki sposób, aby w przypadku pożaru nie oddziaływały siłą większą niż 1KN na elementy budowlane a także, aby przechodziły przez przegrody w sposób umożliwiający kompensację wydłużeń przewodów.

Instalacja piorunochronna i przepięciowa.

W celu ochrony budynku przed wyładowaniami atmosferycznymi instalację odgromową zrealizowano w oparciu o wykorzystanie stalowych elementów obiektu budynku. Jako uziom naturalny wykorzystano zbrojenie łąwy fundamentowej, jako przewody odprowadzające wykorzystano metalowe słupy konstrukcji nośnej. Przewody odprowadzające (metalowe słupy oraz zbrojenie słupów żelbetowych) połączono metalicznie od dołu uziomem (zbrojeniem łąwy fundamentowej) bez zastosowania zacisków probierczych, od góry słupy żelbetowe za pomocą mostków połączono z pokryciem dachowym. Do zwodu podłączono drutem Fe/Zn Ø 6 mm wszystkie elementy budynku wystające ponad dach. Z uziomu naturalnego wyprowadzono przewód uziemiający Fe/Zn do pomieszczenia rozdzielni głównej w celu uziemienia miejsca rozdziału PEN (PE, N) oraz połączenia głównej szyny wyrównawczej.

Zaprojektowano dwie strefy ochrony przeciwprzepięciowej. W rozdzielni głównej zaprojektowano odgromniki a w tablicach rozdzielczych ochronniki zabezpieczające instalacje i urządzenia zabezpieczające od skutków przepięć atmosferycznych i przepięciowych.

W czasie eksploatacji budynków instalacja podlega okresowym badaniom technicznym. Pełne okresowe badania techniczne instalacji piorunochronnej należy prowadzić co najmniej raz na 5 lat. Swoim zakresem powinny one obejmować:

- oględziny części nadziemnej - polegające na sprawdzeniu materiału przewodów, stanu zabezpieczenia przed korozją, prowadzenia i zamocowań przewodów, wykonania złączy, zwrócenia uwagi na ewentualne uszkodzenia mechaniczne,
- sprawdzenie ciągłości połączeń części nadziemnej,
- pomiar rezystancji uziemienia.

Niepełne badania techniczne instalacji odgromowej należy prowadzić co najmniej raz w roku najlepiej w porze wiosennej oraz w przypadkach kiedy zachodzi

możliwość uszkodzenia instalacji, np. po remoncie dachu, bardzo silnych wiatrach, uderzeniu pioruna, itp. Badania te polegają na sprawdzeniu czy instalacja nadaje się do dalszej eksploatacji.

Instalacja spełnia wymagania jej stawiane jeżeli wszystkie sprawdzane elementy wykazują wynik dodatni. Jeżeli podczas próby występują wyniki ujemne, instalację należy naprawić i przeprowadzić ponowne badania. Po zakończeniu badań należy sporządzić protokół, który powinien być załączony do książki obiektu budowlanego. Przedstawione badania stanu technicznego instalacji powinny wykonywać osoby posiadające niezbędne uprawnienia i kwalifikacje wymagane przy wykonywaniu dozoru lub usług w zakresie napraw lub konserwacji urządzeń piorunochronnych.

Instalacja wodno – kanalizacyjna.

Zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym oraz warunkami technicznymi podłączenia wydanymi przez Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Katowice, wodociągiem źródłowym jest wodociąg Ø 400 w ul. Barbary. Wykorzystano dotychczasowy istniejący punkt rozliczeniowy do obiektów AWF Katowice. Wejście wody wykonano do pomieszczenia usytuowanego w piwnicy. Zasilanie segmentów w formie pierścieniowej. Rozdział wody zrealizowano jako: do celów technologicznych, komunalno – bytowych oraz do hydrantów przeciwpożarowych. Przewody rozdzielcze wykonano z rur stalowych ocynkowanych i kształtek gwintowanych uszczelnionych konopiami czesany i pastą uszczelniającą. Pozostałą część instalacji wykonano z rur polipropylenowych łączonych na kształtki metodą zgrzewaną. Rozprowadzenie przewodów wody następuję: po wierzchu poziomy zlokalizowane w piwnicach, w przestrzeni nad stropem podwieszonym na pozostałych kondygnacjach, w bruzdach ściennych i w bruzdach i szlichcie podłogowej.

W przypadku kanalizacji zgodnie z projektem budowlanym ścieki sanitarne odprowadzane są do kanalizacji ogólnospławnej Ø 800 w ul. Mikołowskiej poprzez odcinek istniejącej kanalizacji ogólnospławnej Ø 400.

Instalacja centralnego ogrzewania

Instalację centralnego ogrzewania zaprojektowano i wykonano wykorzystując grzejniki wodne umieszczone w pokojach noclegowych oraz korytarzach i klatkach schodowych. Zastosowano grzejniki firmy Purmo montowane przede wszystkim pod oknami wzdłuż ścian zewnętrznych na normalnych wysokościach - wzdłuż ścian (10 cm nad posadzką)..

Wymiennikownię ciepła zlokalizowano w pomieszczeniach piwnicznych i zasilana jest w ciepło z sieci miejskiej wysokich parametrów 135/70°C czynnej w ciągu całego roku.

Drogi pożarowe i zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia.

Wymagana ilość wody do celów przeciwpożarowych służąca do zewnętrznego gaszenia pożaru dla strefy pożarowej Domu Studenta - biorąc pod uwagę gęstość obciążenia ogniowego do 500 MJ/m² i powierzchnię do 10000 m² - wynosi 20 dm³/s. Wodę do celów przeciwpożarowych zapewnia wewnętrzna sieć wodociągowa (Ø 80 mm), na której – zabudowano hydranty nadziemne DN 80. Zasilanie sieci hydrantowej realizowane jest z sieci miejskiej (komunalnej). W obrębie budynku (w odległości do 10 m) usytuowane są 2 hydranty nadziemne (od strony południowej), które oddalone są od siebie w odległości do 150 m.

Dojazd do budynku zapewnia istniejący układ dróg stanowiący wewnętrzną sieć układu dróg w strefie kompleksu obiektów Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach. Droga pożarowa została usytuowana w odległości zawartej w przedziale od 5 do 15 m od ścian budynku i posiada szerokość nie mniejszą niż 4 m. Przebiega ona wzdłuż dłuższego boku budynku – zgodnie z planem zagospodarowania terenu. Jest ona połączona z budynkiem utwardzonymi dojazdami o długości nie większej niż 50 m i szerokości co najmniej 1,5 m, prowadzącymi do wejść umożliwiających odstęp do każdej strefy pożarowej. Droga posiada odpowiednią nośność zapewniając przejazd pojazdów o nacisku osi na nawierzchnię co najmniej 100 kN. Najmniejszy promień drogi pożarowej wynosi mniej niż 11 m.

6. Określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym

Instalacje przeciwpożarowe

Urządzenia i instalacje przeciwpożarowe w obiekcie powinny być wykonane zgodnie z projektem uzgodnionym pod względem ochrony przeciwpożarowej przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, a warunkiem dopuszczenia do ich użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania.

Wszystkie instalacje odpowiedzialne za bezpieczeństwo pożarowe należy objąć szczególnym nadzorem użytkownika. Urządzenia przeciwpożarowe powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i instalacji, w odnośnej dokumentacji techniczno – ruchowej oraz instrukcjach obsługi. Przedmiotowe przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne, powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku. W przypadku instalacji i urządzeń współdziałających, konieczne

jest testowanie ich razem, celem sprawdzenia poprawności współdziałania. Nie należy dokonywać żadnych zmian lub modyfikacji w istniejących systemach bez uprzedniej konsultacji z projektantem i instalatorem danego urządzenia. Jest to szczególnie ważne gdy systemy są połączone i ich funkcjonowanie opiera się na wzajemnym współdziałaniu.

Instalacja hydrantowa.

Instalacja wodociągowa wewnętrzna przeciwpożarowa, to sieć nawodniona, zainstalowana wewnątrz budynku, z której pobiera się za pomocą hydrantów wewnętrznych lub zaworów hydrantowych wodę do gaszenia pożarów. Budynek chroniony jest instalacją wodociągową przeciwpożarową z **hydrantami wewnętrznymi DN25 z węzłem półsztywnym i DN52 z węzłami płasko składanymi**, zaprojektowaną w sposób obejmujący zasięgiem całą powierzchnię chronionych pomieszczeń w budynku. Źródłem wody dla instalacji jest miejska sieć wodociągowa z podwójnym zasilaniem obwodowym. Zakłada się jednoczesność poboru z dwóch sąsiednich hydrantów, tj. 1 l/s przy ciśnieniu 0,2MPa. Maksymalny zasięg hydrantu wynosi 40 m. Instalację hydrantów wewnętrznych należy poddawać okresowej kontroli i czynnościom konserwacyjnym co najmniej raz na rok.

Miejsca usytuowania hydrantów wewnętrznych rozmieszczono na każdej kondygnacji budynku (przedstawiono na planach) i oznakowano zgodnie z PN.

Instalacja awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego

Obiekt jest wyposażony w oświetlenie ewakuacyjne wykonane według wymagań PN EN. System został zaprojektowany i wykonany w oparciu o oprawy i centralny zasilacz obejmujący oświetlenie klatek schodowych, holi, korytarzy i pomieszczeń technologicznych. Przy zastosowaniu opraw oświetleniowych i ich rozmieszczeniu uzyskano natężenie oświetlenia 1 lux na drogach ewakuacyjnych i 5 lux w obrębie urządzeń i sprzętu gaśniczego.

Wszystkie przewody awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego wyprowadzone są z centralnego zasilacza bateryjnego.

Zastosowany system awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego zapewnia dużą niezawodność pracy urządzeń, nie mniej oprócz bieżącej wymiany uszkodzonych opraw oświetleniowych i baterii, niezbędne jest przeprowadzenie raz na rok zakresu prac serwisowych określonych w DTR urządzenia obejmujących min.:

- sprawdzenie uszkodzeń w obwodach zasilania,
- wizualna kontrola stanu instalacji oświetlenia ewakuacyjnego.

Instalacja wczesnego wykrywania pożaru (system sygnalizacji pożaru, oddymiania klatek schodowych – ewakuacyjnych)

Przy projektowaniu systemu przyjęto następujące kryteria:

- ochronie podlegają najważniejsze elementy funkcjonalne obiektu,
- nadzorowane są jedynie pomieszczenia o podwyższonym zagrożeniu pożarowym,
- zdarzenia kierowane są do centrali (wyświetlacz i drukarka) i sygnalizowane wewnętrznymi sygnalizatorami akustycznymi na każdej kondygnacji,
- elementy i urządzenia dopasowane są do warunków środowiskowych panujących w budynku (wielkość powierzchni, możliwość wystąpienia alarmów fałszywych, specyfika zagrożeń),
- zastosowane w centrali urządzenia pozwalają na łatwą obsługę i orientację w obiekcie,
- uciążliwość eksploatacji (obsługa, konserwacja i kontrola) ograniczona została do minimum,
- zasilanie awaryjne zapewnia ciągłość pracy centrali przez 72 h,
- okablowanie – tylko atestowanymi, niepalnymi kablami (odporność ogniowa minimum 30 minut),

System wczesnego wykrywania pożaru Alfa 3800 wykonano na bazie centrali CSP-38, którą umiejscowiono na parterze budynku – portiernia. Zadaniem systemu jest wczesne wykrycie pożaru poprzez czujki optyczne dymu, które dozorują wszystkie pomieszczenia, oraz ciągi komunikacyjne (hole i korytarze) obiektu. Dodatkowo system obsługuje ręczne ostrzegacze pożaru (ROP), które zamontowano na każdej kondygnacji. Ich zadaniem jest automatyczne zaalarmowanie jednostki Państwowej Straży Pożarnej – w przypadku uruchomienia. Dodatkowym elementem systemu są sygnalizatory akustyczno optyczne generujące alarm dźwiękowy i świetlny.

Wszystkie czujki posiadają własną identyfikację (indywidualny adres na pętli dozorowej). Centrum systemu stanowi centrala sygnalizacji pożaru umieszczona w pomieszczeniu monitoringu (portierni) na parterze przy wejściu głównym (ochrona zapewnia całodobowy nadzór nad systemem). Wszystkie alarmy kierowane są na wyświetlacz centrali sygnalizujący istniejące zagrożenia w miejscu jego powstania (pełny opis i sygnalizacja dźwiękowa) oraz na sygnalizatory akustyczne. Monitoring podłączony jest do jednostki Państwowej Straży Pożarnej.

Zasady wyposażenia obiektów w sprzęt gaśniczy.

Po analizie funkcji oraz powierzchni obiektu opracowano koncepcję ich wyposażenia w podręczny sprzęt gaśniczy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tej dziedzinie. Budynek należy wyposażyć w sprzęt gaśniczy uwzględniając

powierzchnię użytkową, specyfikę zagrożeń pożarowych, a przede wszystkim występujące obciążenie ogniowe oraz kategorię zagrożenia ludzi. Biorąc pod uwagę specyfikę występujących zagrożeń optymalnym środkiem gaśniczym do zabezpieczenia jest proszek gaśniczy przeznaczony do gaszenia pożarów klasy ABC. Zgodnie z normatywem, jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać:

- 1) na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym:
 - a) zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,
 - b) produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m²,
 - c) zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem;
- 2) na każde 300 m² powierzchni strefy pożarowej niewymienionej w pkt 1, z wyjątkiem zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV.

Podane wyżej ilości sprzętu gaśniczego stanowią określenie wartości minimalnych, dopuszcza się zabezpieczenie obiektu sprzętem w ilościach ponadnormatywnych.

Każdorazowo przy rozmieszczaniu sprzętu gaśniczego w obiekcie należy zachować następujące zasady:

- sprzęt powinien być umieszczony w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach do budynków, na klatkach schodowych i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz z pomieszczeń,
- w obiektach w miarę możliwości sprzęt należy umieszczać w tych samych miejscach na poszczególnych kondygnacjach,
- oznakowanie miejsc usytuowania sprzętu powinno być zgodne z Polską Normą,
- do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m,
- sprzęt należy umieszczać w miejscach nie narażonych na działanie źródeł ciepła i uszkodzenia mechaniczne,
- długość dojścia do stanowiska ze sprzętem nie powinna przekraczać 30m.

Zasady stosowania poszczególnych rodzajów sprzętu gaśniczego są następujące:

- do gaszenia pożarów grupy **A**, tj. w których występuje zjawisko spalania żarowego - stosuje się gaśnice płynowe, pianowe oraz hydranty wewnętrzne,
- do gaszenia pożarów grupy **B**, tj. cieczy palnych i ciał stałych, które w wyniku oddziaływania wysokich temperatur ulegają roztopieniu - stosuje się gaśnice płynowe, pianowe, śniegowe lub proszkowe,
- do gaszenia pożarów grupy **C**, tj. gazów palnych - stosuje się gaśnice śniegowe lub proszkowe,

- do gaszenia pożarów poszczególnych grup z indeksem **E**, tj. urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem stosuje się gaśnice śniegowe lub proszkowe.

Przy użytkowaniu gaśnic, należy pamiętać o tym że;

- każda gaśnica posiada normową nalepkę z informacją o zastosowanym środku gaśniczym, sposobie użycia, uwagach eksploatacyjnych, roku produkcji i producencie, atencji według której została wykonana, okresie gwarancji, konserwatorze jak również terminie następnego badania,
- użytkowanie sprzętu, urządzeń pożarniczych, środków gaśniczych oraz innych wyrobów służących do ochrony przeciwpożarowej wymaga uzyskania świadectwa dopuszczenia dla wyrobu (certyfikatu zgodności),
- sprzęt gaśniczy powinien być kontrolowany w zakresie sprawności technicznej w terminach określonych przez producenta,
- czynności konserwacyjne i przeglądy techniczne sprzętu gaśniczego należy prowadzić nie rzadziej niż raz w roku przez uprawniony personel.

Główny wyłącznik prądu

Budynek Domu Studenta wyposażono w główny wyłącznik prądu umożliwiający wyłączenie napięcia elektrycznego w budynku podczas prowadzenia w nim akcji ratowniczej celem zapewnienia ratownikom bezpieczeństwa podczas operowania prądami gaśniczymi wody. Umiejscowiony został w pomieszczeniu portierni, gdzie dyżur pełniony jest całodobowo.

7. Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia

Zarządzanie bezpieczeństwem pożarowym.

Efektywne kierowanie stanowi niezwykle istotny czynnik w zabezpieczeniu przeciwpożarowym, ponieważ w przypadku jego niewłaściwego funkcjonowania wszelkie inne czynniki systemu zabezpieczenia mogą okazać się nieskuteczne i nieefektywne. Pożar w wysokim i wielko kubaturowym budynku może być przyczyną wielu ofiar - w tym śmiertelnych. Z uwagi na to, należy zapewnić najwyższe standardy zarządzania, które pozwolą na skuteczne zapobieżenie zagrożeniom dzięki zastosowaniu najlepszych dostępnych systemów technicznych i organizacyjnych, zapewniających odpowiedni poziom kierowania środkami zabezpieczenia pożarowego.

Jedynie efektywne kierowanie w połączeniu z odpowiednim szkoleniem personelu zwiększy prawdopodobieństwo podejmowania przez ludzi właściwych decyzji i realizacji działań pozwalając im na bezpieczne opuszczenie rejonu niebezpieczeństwa.

Termin „administracja” dotyczy osoby bądź osób posiadających całościową kontrolę nad całym kompleksem w momencie przebywania w nim ludzi. W odniesieniu do specyfiki obiektu takimi osobami są kolejno: kierownik czy administrator.

Celem właściwej realizacji zasad zarządzania należy stosować następujące zalecenia:

- na wypadek powstania pożaru przejmują kierowanie akcją ratowniczą do momentu przybycia jednostek straży pożarnej,
- każdy pracownik powinien nabyć wiedzę oraz umiejętności w zakresie przedstawionym w niniejszej instrukcji,
- personel powinien być świadomy zakresu obowiązków związanych z podejmowaniem środków zabezpieczenia przed pożarem. Obowiązki te powinny obejmować:
 - interwencję pożarową,
 - pierwszą, pomoc medyczną,
 - stały nadzór nad drogami pożarowymi, pracami niebezpiecznymi pod względem pożarowym, sprawnością techniczną hydrantów i gaśnic,
 - organizację ćwiczeń ewakuacyjnych.

Dodatkowo codziennie powinien skontrolować:

- drogi i wyjścia ewakuacyjne,
- oświetlenie i sygnalizację ewakuacyjną i przeciwpożarową,
- stan i obecność sprzętu ppoż.,
- obecność niedozwolonych materiałów palnych, szczególnie na drogach ewakuacyjnych.

Codziennie należy dokonać obchodu budynków, celem sprawdzenia czy obiekty pozostawiono w stanie zabezpieczonym. Stan instalacji przeciwpożarowych (wewnętrzna instalacja hydrantowa, system sygnalizacji pożaru, oddymiania klatek schodowych i awaryjne oświetlenie ewakuacyjne) należy sprawdzić optycznie. Jest to metoda pozwalająca szybko wykryć jakiegokolwiek nieprawidłowości w ich pracy.

Zasady użycia gaśnic przenośnych lub przewoźnych

Z uwagi na to, że w większości sprzęt gaśniczy służy do jednorazowego użycia, a czas wyładowania gaśnic jest bardzo krótki, jego skuteczność gaszenia zależy od umiejętnego użycia tego sprzętu. Szczególną uwagę należy zwrócić na to, że po zdjęciu gaśnicy z wieszaka lub podniesienia z podłoża trzeba ją przenieść jak najszybciej i jak najbliżej miejsca pożaru i dopiero wtedy uruchomić. Wcześniejsze uruchomienie spowoduje, że nim dotrzemy do źródła ognia, w tym czasie już się rozładuje. Strumień środka gaśniczego będzie skuteczny, gdy będziemy nim umiejętnie operowali, znajdując się możliwie jak najbliżej źródła ognia. Skuteczność gaszenia pożaru w jego początkowej fazie

(zarodku) zależy od dobrego stanu technicznego gaśnicy, umiejętności użycia oraz czy pożar zostanie w porę zauważony.

Zakres stosowania środków gaśniczych w zależności od rodzaju pożaru

W zależności od rodzaju spalającego się materiału i sposobu, w jaki ten materiał się spala, pożary zostały podzielone na cztery grupy. Do gaszenia poszczególnych grup pożarów należy stosować odpowiednie środki gaśnicze. Grupy te oznacza się dużymi literami alfabetu od A do D oraz grupa F. Stosowane do gaszenia ognia środki gaśnicze muszą być odpowiednie do danej grupy, w której obrębie zachodzi zjawisko spalania się:

Grupa pożarów	Rodzaj materiału palnego, urządzeń objętych pożarem	Rodzaj sprzętu gaśniczego
A	Ciała stałe (występuje zjawisko spalania żarowego): drewno, papier, tkaniny	Gaśnica pianowa lub proszkowa
B	Ciecze palne i substancje stałe topiące się: benzyny, alkohole, oleje, tłuszcze, lakiery	Zamiennie gaśnice pianowe, śniegowe, proszkowe
C	Gazy palne: propan, acetylen, gaz ziemny	Zamiennie gaśnice śniegowe, proszkowe
D	Metale lekkie: magnez, sód, potas, karbid	Gaśnice proszkowe
F	Tłuszcze i oleje w urządzeniach kuchennych	Gaśnice pianowe (np. środek gaśniczy o nazwie FETTEX)

W związku z powyższym, standardowe wyposażenie budynku stanowią gaśnice proszkowe. Zasady posługiwania się gaśnicą i hydrantem wewnętrznym omówiono w dalszej części. Przeznaczenie gaśnicy, jej wielkości oraz sposób jej użycia określony jest również na naklejonej etykiecie.

Rodzaje i sposób obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych

Gaśnica proszkowa przeznaczona jest do gaszenia pożarów grupy BC, ABC, lub ABCD (w zależności od wersji)

Gaśnice proszkowe cechuje wysoka skuteczność gaśnicza, opierająca się przede wszystkim na działaniu inhibitujących proszków. Poza tym proszki ograniczają dostęp tlenu do strefy spalania i wyrzucona pod dużym ciśnieniem chmura proszku powoduje zdmuchnięcie płomieni.

Sposób użycia: zdjąć z wieszaka lub wyjąć z szafki (drzwiczki otworzyć kluczem), podbiec z gaśnicą do ognia, uruchomić przez wyciągnięcie zawlecзки i wciśnięcie ręką dźwigni, skierować strumień środka gaśniczego na źródło ognia. Jeśli

na końcu węża znajduje się prądownica, to po dociśnięciu dźwigni zaworu, odczekać około 5 sekund

i po skierowaniu jej w stronę pożaru, nacisnąć dźwignię.

Hydrant wewnętrzny

Hydranty wewnętrzne mają zastosowanie do lokalizowania pożarów wszędzie tam, gdzie jako środek gaśniczy można stosować wodę.

Sposób użycia: otworzyć szafkę, rozwinąć odcinek węża w kierunku pożaru; otworzyć zawór hydrantu i skierować strumień wody na źródło ognia.

COPYRIGHT © BRIS - ALL RIGHTS RESERVED - WWW.BRIS.PL

Zakres zastosowania środków gaśniczych przedstawia poniższa tabela:

Rodzaj materiału palnego	Palne ciała stałe (za wyjątkiem metali) np. drewno, węgiel, słoma, tekstylia, papier itp.	Ciecze palne np. benzyna, tłuszcze, lakiery, olej, smoła, rozpuszczalniki itp.	Gazy palne w szczególności wydostające się pod ciśnieniem np. acetylen, butan, metan, propan, gaz ziemny	Metale palne np. aluminium, potas, lit, magnez, sód i jego związki
Grupa pożaru				
Woda	■			
Woda z dodatkami	■	■		
Dwutlenek węgla		■	■	
Piana	■	■		
Proszki gaśnicze ABC	■	■	■	
Proszki gaśnicze BC		■	■	
Proszki do gaszenia pożarów metali				■

Zabrania się używania gaśnic do gaszenia palącej się na człowieku odzieży!

Znalazłeś się jako pierwszy w miejscu, gdzie wybuchł pożar i masz do dyspozycji gaśnicę. Należy podjąć następujące kroki:

- ✓ zbliżyć się do pożaru zgodnie z kierunkiem wiatru (wiatr w plecy). Środek gaśniczy skierować do źródła ognia zgodnie z kierunkiem wiatru. Gaszący nie powinien narażać się na działanie dymu i promieniowania cieplnego.
- ✓ pożary powierzchniowe gasić zaczynając od przodu „zawijając”. Bezsensowne jest kierowanie strumienia środka gaśniczego do środka pożaru, bo powoduje to jego rozszerzanie.
- ✓ pożary kropli i cieczy spadających gasić od góry do dołu! Płonące ciecze spadają na podłogę i powodują drugi pożar. Zanim nie ugasi się kropli spadających nie można ugasić pożaru na podłodze.
- ✓ pożary ścian gasić od dołu do góry. Wznoszące się pionowo do góry ciepło powoduje rozprzestrzenianie się palenia materiału. Ograniczenie rozwoju pożaru do góry może być ograniczone po uprzednim ugaszeniu źródła pożaru.
- ✓ wystarczającą liczbę gaśnic do ugaszenia pożaru używać jednocześnie, nie pojedynczo! Wcześniej, szybko zgromadzić potrzebną ilość środków gaśniczych w pobliżu źródła ognia. Ważne jest to wtedy, gdy wiemy iż jedna gaśnica nie wystarczy.
- ✓ uważać na wtórny zapłon. Palne pary mogą się ponownie zapalić w przypadku zetknięcia się z nagrzanymi przedmiotami. Należy dlatego pozostać w gotowości przy powierzchni, która była objęta pożarem. Nie na niej, ale obok.

- ✓ po użyciu gaśnicy nie wieszac na dotychczasowym stanowisku, lecz oddać do napełnienia środkiem gaśniczym. Gaśnice nie mogą być używane wielokrotnie lub dowolną ilość razy. Nawet wtedy, gdy raz niewielką ilość środka gaśniczego zużyto, musi się gaśnicę skierować do warsztatu.

INSTRUKCJA

GASZENIA POŻARÓW PODRĘCZNYM SPRZĘTEM GAŚNICZYM

✓ TAK	NIE
<p>Pożar palącej się powierzchni gasić od jego skrajnej części.</p> 	
<p>Ogień atakować zgodnie z kierunkiem wiatru.</p> 	
<p>Ciała ciekłe i gazy gasić z góry w dół</p> 	
<p>Ciała stałe gasić kierując strumień środka gaśniczego na płomień od dołu, a nie z góry</p> 	
<p>Mając do dyspozycji większą ilość gaśnic uruchomić wszystkie, a nie każdą oddzielnie po jej użyciu.</p> 	
<p>Po ugaszeniu pożaru uważać na ponowne zapalenie (nawrót ognia)</p> 	
<p>Po użyciu gaśnicy nie zawieszac tylko ponownie napełnić lub wymienić na nową.</p> 	

 999
 998
 112

GASZENIE URZĄDZEŃ POD NAPIĘCIEM TYLKO DO 1000V. ZACHOWAĆ ODSTĘP MIN. 1m.

Gaśnicami wodnymi nie gasić urządzeń będących pod napięciem!
UŻYWAĆ gaśnic do tego przeznaczonych.

Koprowanie i przedruk zabronione. Prawa autorskie zastrzeżone ©. tdc®

Funkcje w organizacji działań ratowniczych.

W celu prowadzenia skutecznych działań ratowniczo gaśniczych przydziela się następujące zadania kierownikowi, administratorowi (osobą je zastępującym):

- wyznacza się do koordynacji prowadzenia ewakuacji z zagrożonych stref pożarowych czy całego budynku oraz prowadzenia akcji gaśniczej do momentu przybycia jednostek PSP, z uwagi na;
- szczegółową znajomość rozkładu dróg i wyjść ewakuacyjnych w całym obiekcie oraz lokalizacji urządzeń technicznych i przeciwpożarowych,
- przygotowanie osób przebywających w budynku do działania w momentach zagrożeń,
- możliwość bezproblemowego poruszania się po całym obiekcie,
- możliwość szybkiego opanowania paniki w momencie prowadzenia ewakuacji.

Działania ratownicze

Działanie ratownicze polega na planowanym zrealizowaniu czynności ratowniczych, których zadaniem jest:

- rozpoznanie zagrożenia,
- alarmowanie o zagrożeniu osób, które przebywają w obiekcie,
- alarmowanie i wprowadzenie do działań jednostek ochrony przeciwpożarowej (np. Państwowej, Ochotniczej Straży Pożarnej),
- przeprowadzenie ewakuacji ludzi ze strefy zagrożenia,
- lokalizacja zagrożenia - ograniczenie jego skutków,
- usunięcie źródła zagrożenia,
- zabezpieczenia miejsca działań przed ponownym wystąpieniem zagrożenia.

Powyższy zakres zadań ratowniczych realizowany jest:

- siłami i środkami własnymi do momentu przybycia sił ratowniczych,
- siłami i środkami służb ratowniczych od czasu ich przybycia do zakończenia działań.

Rozpoznanie (wykrycie) zagrożenia

Rozpoznanie stanu zagrożenia odbywa się w następujący sposób, poprzez:

- informację o odebraniu sygnału o wystąpieniu zagrożenia pożarowego, który wygenerowany został przez system sygnalizacji pożaru lub od osób trzecich,
- stwierdzeniu stanu zagrożenia przez użytkowników obiektu.

Alarmowanie o zagrożeniu osób przebywających w obiekcie i jednostek straży pożarnej

Z uwagi na brak w budynku dźwiękowego systemu ostrzegawczego (DSO) umożliwiającego rozgłaszanie sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych dla potrzeb bezpieczeństwa osób przebywających w budynku, nadawanych automatycznie po

otrzymaniu sygnału z systemu sygnalizacji pożarowej, elementem pozwalającym na alarmowanie ludzi przebywających w budynku jest przekazanie dźwiękowego komunikatu głosowego przez system nagłośnieniowy.

Drugim sposobem alarmowania osób przebywających w obiekcie jest zadziałania systemu sygnalizacji pożarowej i uruchomienie się sygnału akustyczno optycznego generującego alarm dźwiękowy i świetlny. Jest to objaw wystąpienia niebezpiecznego zdarzenia związanego z pożarem w budynku Domu Studenta. Funkcjonalność tego systemu pozwala także automatycznie zaalarmować jednostkę Państwowej Straży Pożarnej.

Skuteczne alarmowanie Państwowej Straży Pożarnej jest podstawową czynnością w organizacji działania ratowniczego. W razie otrzymania wiadomości o pożarze lub zauważenia pożaru czy innego miejscowego zagrożenia, jednocześnie z alarmowaniem innych ludzi przebywających na terenie budynku należy:

a) powiadomić w jak najkrótszym czasie:

- **Państwową Straż Pożarną w Katowicach** tel. **998, 112** lub **322513232**
- **Kierownika** tel.

Powiadomienia powinien dokonać każdy, kto zauważył pożar. Powiadomienie Państwowej Straży Pożarnej powinno się odbyć w następujący sposób:

a) po zgłoszeniu się Stanowiska Kierowania podać spokojnie następujące informacje:

- gdzie się pali - dokładny adres, nazwa obiektu, piętro, itp.
- co się pali lub jakie jest inne zagrożenie,
- czy występuje zagrożenie życia, czy są osoby ranne lub poszkodowane,
- nazwisko i imię zgłaszającego, oraz numer telefonu z którego następuje zgłoszenie.

b) następnie odłożyć słuchawkę dopiero po uzyskaniu potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia przez dyspozytora Straży Pożarnej .

W razie potrzeby wezwać również:

- Pogotowie Ratunkowe tel. 999, 112
- Policję tel. 997, 112
- Pogotowie Energetyczne tel. 991
- Pogotowie Gazowe tel. 992
- Straż Miejską tel. 986

Zaalarmowanie jednostki ochrony przeciwpożarowej w przypadku wystąpienia pożaru lub innego miejscowego zagrożenia należy do obowiązków każdego użytkownika obiektu.

Wprowadzenie jednostek do działań.

Wprowadzenie jednostek do działań polega na:

- zabezpieczeniu miejsca przyjęcia sił ratowniczych przed budynkiem,
- udostępnieniu dokumentacji obiektu przygotowanej na wypadek pożaru,
- udostępnieniu wszelkich informacji o parametrach pracy instalacji użytkowych i przeciwpożarowych,
- umożliwieniu sterowania urządzeniami i instalacjami użytkowymi oraz przeciwpożarowymi,
- ułatwieniu dojazdu sił ratowniczych z punktu przyjęcia do miejsca organizacji działań wskazanego przez dowodzącego akcją,
- wykonywaniu wszelkich poleceń kierującego działaniami ratowniczymi.

Ograniczanie skutków zagrożeń.

Przez ograniczanie skutków zagrożeń rozumie się zespół przedsięwzięć, których celem jest ograniczenie rozprzestrzeniania się czynników zagrożenia, do których należą dym i oddziaływanie termiczne (temperatura). Podstawowymi czynnościami zmierzającymi do ich ograniczenia są:

- wyłączenie wentylacji użytkowej w strefie zagrożonej,
- zamknięcie drzwi i okien w pomieszczeniach objętych pożarem,
- usunięcie materiałów palnych z sąsiedztwa pożaru,
- wyłączenie dopływu energii elektrycznej do miejsca objętego pożarem,
- zamknięcie dopływu gazu do miejsca objętego pożarem,
- użycie podręcznego sprzętu gaśniczego (gaśnic),
- użycie hydrantów wewnętrznych.

Usunięcie zagrożenia.

Wyposażenie budynków w sprzęt gaśniczy i wewnętrzną instalację hydrantową umożliwia prowadzenie bezpośrednich działań gaśniczych w celu usunięcia źródła zagrożenia. Do prowadzenia działań gaśniczych należy wykorzystać przede wszystkim osoby stale przebywające w obiekcie, jako najlepiej przygotowanych do pełnienia tych funkcji. W przypadku podjęcia próby gaszenia pożaru przez pracowników należy zwrócić szczególną uwagę na bezpieczeństwo, szczególnie mieć na uwadze fakt występowania toksycznych gazów pożarowych.

Zabezpieczenie miejsca działań przed ponownym wystąpieniem zagrożenia.

Zakończenie działań ratowniczych i zabezpieczenie miejsca zdarzenia polega na wykonaniu szeregu czynności mających na celu w szczególności dozоровanie

(kontrolę) miejsca zagrożenia (pożaru) oraz pomieszczeń bezpośrednio przyległych do pomieszczenia, w którym pożar miał miejsce. Po zakończeniu prowadzenia akcji ratowniczo - gaśniczej za zabezpieczenie miejsca zdarzenia odpowiedzialny jest kierownik, administrator lub inna wyznaczona przez niego osoba. Zakres i czas czynności kontrolnych (dozorowania) określa dowódca jednostek Państwowej Straży Pożarnej w protokole przekazania miejsca zdarzenia, przekazywanym imiennie po zakończeniu działań straży pożarnej.

8. Sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

Przez prace niebezpieczne pod względem pożarowym należy rozumieć prace, których prowadzenie może powodować bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania pożaru lub wybuchu.

1. Prace niebezpieczne pod względem pożarowym prowadzone poza wyznaczonym na stałe do tego celu miejscem, jak prace remontowo – budowlane związane z użyciem otwartego ognia, należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru, wybuchu lub innego zagrożenia.
2. Budynki, pomieszczenia lub miejsca w których mają być prowadzone prace niebezpieczne pod względem pożarowym należy bezwzględnie oczyścić z wszelkich materiałów palnych i zanieczyszczeń w promieniu co najmniej 15m. W przypadku prowadzenia tego typu prac na terenie budowy, rusztowaniach, itp., okoliczny teren powinien być oczyszczony z wszelkich materiałów palnych w promieniu co najmniej 15m.
3. O ile ze względu na specyfikę miejsca tych prac, usunięcie materiałów palnych nie jest możliwe, wszystkie palne elementy i materiały należy zabezpieczyć przed działaniem odprysków spawalniczych, kropeł roztopionego metalu i działaniem termicznym płomienia za pomocą osłon z materiałów niepalnych, np. arkuszy blachy, kocy gaśniczych, itp.
4. Poza tymi czynnościami, przed przystąpieniem do prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym należy bezwzględnie sprawdzić, czy istnieje niebezpieczeństwo przedostania się rozprysków i kropeł metalu do sąsiednich pomieszczeń oraz czy znajdujące się w nich materiały palne nie są narażone na oddziaływanie przewodnictwa cieplnego od miejsca prowadzenia prac. Szczególną uwagę należy zwrócić na wszelkie otwory, szczeliny a zwłaszcza na przejścia instalacyjne w ścianach.
5. W miejscu wykonywania prac powinny być stworzone warunki umożliwiające szybką i skuteczną likwidację wszelkich źródeł ognia i bezpieczeństwo ludzi. W tym celu

należy przygotować w szczególności pojemniki metalowe wypełnione wodą na odpadki drutu spawalniczego i elektrod, materiały izolacyjne i osłaniające do zabezpieczenia prac oraz podręczny sprzęt gaśniczy. Przygotować należy także, drogi ewakuacyjne i dojścia do stanowisk pracy, dla zabezpieczenia warunków szybkiej ewakuacji ludzi z miejsca ewentualnego pożaru.

6. Z uwagi na duże zagrożenie pożarowe, każde stanowisko prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym powinno być wyposażone w sprawny technicznie sprzęt gaśniczy, pozwalający na natychmiastową likwidację zarzewia pożaru.
7. Z uwagi na zagrożenie wybuchowe zabronione jest wykonywanie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym w pomieszczeniach, w których wykonywano tego samego dnia prace malarskie lub inne materiałami o właściwościach łatwo zapalnych (np. lakiery nitro, kleje syntetyczne).
8. Narzędzia i sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.
9. Prace niebezpieczne pod względem pożarowym mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego uprawnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje.

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym kierownik, zarządca lub użytkownik:

- 1) ocenia zagrożenie pożarowe w miejscu, w którym prace będą wykonywane;
- 2) ustala rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu;
- 3) wskazuje osoby odpowiedzialne za odpowiednie przygotowanie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy;
- 4) zapewnia wykonywanie prac wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje;
- 5) zaznaja osoby wykonujące prace z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie wykonywania prac oraz z przedsięwzięciami mającymi na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu.

Przy wykonywaniu prac, o których mowa powyżej należy:

- 1) zabezpieczyć przed zapaleniem materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac oraz w rejonach przyległych, w tym również elementy konstrukcji budynku i znajdujące się w nim instalacje techniczne;
- 2) prowadzić prace niebezpieczne pod względem pożarowym w pomieszczeniach lub przy urządzeniach zagrożonych wybuchem lub w pomieszczeniach, w których wcześniej

wykonywano inne prace związane z użyciem łatwo palnych cieczy lub palnych gazów, jedynie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w mieszaninie z powietrzem w miejscu wykonywania prac nie przekracza 10 % ich dolnej granicy wybuchowości;

- 3) mieć w miejscu wykonywania prac sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru;
- 4) po zakończeniu prac poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane, oraz rejony przyległe;
- 5) używać do wykonywania prac wyłącznie sprzętu sprawnego technicznie i zabezpieczonego przed możliwością wywołania pożaru

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym należy dokonać komisyjnej oceny zagrożenia pożarowego w otoczeniu oraz określić niezbędne wymagania mające na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru. Przedmiotowe czynności przeprowadza komisja w następującym składzie:

- a) Kierownik, Administrator,
- b) Pracownik wykonujący prace niebezpieczne pod względem pożarowym.

Na podstawie tych czynności komisja wydaje zezwolenie (bądź odmawia zezwolenia) na realizację prac pożarowo niebezpiecznych, np. spawania. Wzór zezwolenia stanowi załącznik nr 3.

Z czynności kontrolnych sporządza się „protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pod względem pożarowym”, według wzoru przedstawionego w załączniku nr 4.

Po zakończeniu prac należy poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane oraz miejsca przyległe. Należy ściśle określić osoby odpowiedzialne za dozór, uwzględniając je w pisemnym zezwoleniu na wykonywanie prac. W przypadku prowadzenia prac w sąsiedztwie jakichkolwiek materiałów palnych kontrole należy ponowić po upływie 4, a następnie 8 godzin od czasu zakończenia prac pożarowo niebezpiecznych. Przeprowadzenie kontroli należy odnotować w „książce kontroli prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym” której wzór przedstawia załącznik nr 2.

9. Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzanie

W obiektach zamieszkania zbiorowego, który przeznaczony jest „do okresowego pobytu ludzi, w szczególności hotel, motel, pensjonat, dom wycieczkowy, dom wycieczkowy, schronisko młodzieżowe, schronisko, internat, **dom studencki**,...” mamy do czynienia z dużą zbiorowością ludzką o różnych cechach psychiczno – fizycznych.

Najczęściej charakter tej zbiorowości oraz wyposażenie w instalacje i warunki techniczne ewakuacji decydują o powodzeniu akcji ratowniczej. Do podstawowych czynników wpływających na zachowanie się ludzi w budynku w którym wystąpiło zagrożenie, należą:

- charakter źródła zagrożenia, tj. pożar, rozchodzenie się dymu, itp.
- rodzaj budynku, jego konstrukcja i wystrój wewnątrz (dróg ewakuacyjnych),
- struktura funkcjonalno – przestrzenna budynku (rozwiązania komunikacyjne, techniczne warunki ewakuacji, instalacje techniczne i przeciwpożarowe),
- sposoby i rodzaje zabezpieczeń budynków w zakresie bezpieczeństwa pożarowego,
- cechy psychomotoryczne pojedynczych osób i zbiorowości ludzkich.

ZAKRES EWAKUACJI

Zakres ewakuacji bywa bardzo różny i zależy głównie od:

- lokalizacji źródła pożaru, jego zasięgu i prędkości rozprzestrzeniania się ognia oraz toksycznych produktów spalania (dymu),
- stopnia zagrożenia spowodowanego pożarem, który związany jest z jego rozwojem (powierzchnią, kubaturą, liniową prędkością spalania, rodzajem materiałów palnych oraz temperaturą),
- liczby osób ewakuowanych oraz ich sprawności fizycznej i psychicznej,
- liczby znajdujących się w dyspozycji sił i środków ewakuacji (przeszkolonego personelu odpowiedzialnego za działania ratownicze),

Pod względem zakresu ewakuację możemy podzielić na częściową i całkowitą.

Przez pojęcie ewakuacji częściowej rozumie się zespół czynności związanych z ewakuacją ludzi i mienia znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie pożaru lub zagrożonych pożarem stref pożarowych lub kondygnacji budynku. Ewakuację częściową przeprowadza się pod warunkiem, że rozprzestrzenianie się ognia będzie ograniczone przez elementy konstrukcyjne budynku (oddzielenia przeciwpożarowe). Jako normę dla budynków zamieszkania zbiorowego przyjmuje się poniższy scenariusz działań ewakuacyjnych:

Jeżeli pożar zlokalizowano na kondygnacji (poziomie) „P”, to zasadą jest by natychmiast ewakuować poziomy „P+1” i „P-1”. Stali użytkownicy (lokatorzy) jak również osoby czasowo przebywające (goście) w obiekcie na każdej z tych kondygnacji (piętrze) ewakuują się schodząc klatkami schodowymi. Do tego celu przeznaczone są dwie skrajne klatki schodowe, które zostały wydzielone pożarowo drzwiami o odpowiedniej odporności ogniowej. Dodatkową drogą ewakuacyjną jest główna klatka schodowa usytuowana w środkowej części budynku Domu Studenta, która podobnie jak pozostałe została wydzielona pożarowo. Drzwi z klatek ewakuacyjnych prowadzą bezpośrednio na zewnątrz budynku. Ze względu na brak możliwości automatycznego otwarcia drzwi ewakuacyjnych skrajnych klatek schodowych, należy w ich bezpośrednim sąsiedztwie umieścić w szklanej kasecie klucz do ich otwarcia. Zasadą jest, że w pierwszej kolejności ewakuację należy rozpocząć od osób o ograniczonej zdolności poruszania się (jeżeli przebywają w budynku).

Przez pojęcie ewakuacji całkowitej rozumiemy zespół czynności, który polega na ewakuacji całego stanu osobowego oraz cennego mienia budynku (strefy pożarowej).

Ewakuację całkowitą należy przeprowadzić gdy, zachodzi niebezpieczeństwo:

- rozprzestrzenienia się pożaru na cały budynek,

- zadymienia dróg ewakuacyjnych i stref pożarowych budynku,
- wystąpienia niebezpiecznych stężeń toksycznych par, gazów i pyłów, które mogą wydzielić się podczas spalania,
- uszkodzenia elementów wytrzymałościowych konstrukcji budowlanych i zachwiania statyki budynku.

Należy pamiętać, iż szybkie przeprowadzenie ewakuacji całkowitej będzie możliwe tylko przy pomocy dobrze wyszkolonego personelu i zdyscyplinowanych lokatorów zakwaterowanych w budynku.

ORGANIZACJA AKCJI EWAKUACYJNEJ

Istotą bezpiecznej ewakuacji jest rozpoczęcie jej w odpowiednim momencie i najlepiej w sposób zorganizowany. Ewakuację należy rozpocząć w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w obiekcie. Decyzja taka w sytuacji realnego zagrożenia zapada z reguły samoistnie, niemniej w świetle obowiązujących przepisów za jej podjęcie jest odpowiedzialna osoba, której powierzono opiekę nad grupą ludzi (kierownik). Ewakuacja całkowita nie jest konieczna, a nawet nie wskazana w przypadku, gdy źródło ognia zostało zlokalizowane i nie stanowi zagrożenia dla przebywających w obiekcie osób, a jego likwidacja jest możliwa za pomocą sprzętu gaśniczego będącego na wyposażeniu obiektu (gaśnic i wewnętrznej instalacji hydrantowej).

Ewakuacja powinna obejmować osoby przebywające w obiekcie przy wykorzystaniu odpowiednio oznakowanych dróg ewakuacyjnych, w skrajnych wypadkach z wykorzystaniem każdej z dróg i wyjść o ile oczywiście nie zostały one już odcięte przez płomień lub toksyczne produkty spalania. Kryterium decydującym o skuteczności prowadzenia działań ewakuacyjnych jest czas ewakuacji. Cechą charakterystyczną tragicznych w skutkach pożarów jest najczęściej zwłoka w rozpoczęciu ewakuacji ludzi z zagrożonego miejsca. Należy wziąć pod uwagę także fakt, iż w przypadku pobytu w budynku osób niepełnosprawnych czas ewakuacji wykładniczo rośnie w stosunku do czasu określanego dla takich sytuacji, które dotyczą tylko ludzi fizycznie sprawnych. Dlatego personel odpowiedzialny za przebieg ewakuacji – powinien pamiętać o szybkiej, sprawnej pod względem organizacyjnym ewakuacji tych osób, gdyż czas ewakuacji ludzi niepełnosprawnych jak i ludzi fizycznie sprawnych z obiektów jest uwarunkowany tymi samymi czynnikami, tzn. szybkością narastania promieniowania cieplnego i powstaniem niebezpiecznych stężeń produktów spalania.

Sygnałem do rozpoczęcia ewakuacji jest najczęściej, ustne (głosowe) przekazanie informacji – polecenia (nakazu) przez osobę, która ją zarządza.

Ewakuacja przynosi najlepsze rezultaty jeżeli do jej prowadzenia wykorzystuje się nadawanie komunikatów ustnych przez personel (kierownik, recepcjonista). To rozwiązanie przyjęto jako podstawowe i jedyne w obiektach zamieszkania zbiorowego jakim są domy studenta. Należy jednak uznać je za niewystarczające i niespełniające współczesnych standardów. Rozwiązaniem ze wszech miar pożądanym powinien być dźwiękowy system rozgłoszeniowy obsługiwany przez odpowiednio przeszkolonych pracowników, przy użyciu systemów nagłośnieniowych obejmujących swoim zasięgiem cały budynek domu studenta.

W chwili przybycia pierwszych jednostek Straży Pożarnej należy podporządkować się poleceniom dowodzącego strażaka, któremu należy złożyć krótką informację o przebiegu akcji. Jako sektory zbiórki dla osób ewakuowanych proponuje się wykorzystać powierzchnię parkingu położonego bezpośrednio przy obiekcie.

PROCEDURA – SPOSÓB POSTĘPOWANIA DLA OSÓB ORGANIZUJĄCYCH EWAKUACJĘ Z DOMU SUDENTA

Za decyzję o ewakuacji osób znajdujących się w budynku w przypadku powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, odpowiedzialny jest kierownik Domu Studenta Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, bądź osoba przez niego wyznaczona (portier, personel) lub zastępująca go. Przy podejmowaniu stosownej decyzji powinien:

1. Określić rodzaj, priorytety, sposoby i kolejność ewakuacji.
2. Określić wymagane siły i środki do ewakuacji.
3. Wyznaczyć osoby (koordynatorów) odpowiedzialne za koordynację ewakuacji, które na poszczególnych kondygnacjach budynku powinny pomagać w szybkim i sprawnym opuszczeniu obiektu, informując jednocześnie o wyznaczonych miejscach zbiórki dla ewakuowanych ludzi.
4. Określić sposoby, kolejność i rodzaj ewakuacji składników mienia.
5. Nawiązać łączność z jednostką straży pożarnej, ewentualnie powiadomić pogotowie ratunkowe, policję lub specjalistyczne jednostki ratownicze.

Sygnalem alarmowym informującym o zagrożeniu będzie każdorazowo włączenie systemu sygnalizacji pożaru lub informacja przekazana ustnie - głosowo.

Ogłoszenie alarmu dla osób przebywających w budynku powinien dokonać koordynator akcji - kierownik lub osoba go zastępująca, bądź pełniący dyżur w recepcji - portierni. W pierwszej kolejności alarm o ewakuacji należy ogłaszać w tych częściach obiektu, gdzie występuje bezpośrednio zagrożenie dla życia ludzi.

Osoby ewakuowane - jeżeli okoliczności na to pozwalają - należy wyprowadzać w grupach. Każdej grupie ewakuującej się o własnych siłach (optymalnie - nie więcej niż 10 osób) należy przydzielić co najmniej jedną osobę nadzorującą i kierującą ewakuacją (wyznaczonego pracownika lub lokatora). Osoby o częściowym ograniczeniu zdolności do samodzielnego poruszania się, mogą ewakuować się przy pomocy innych osób – ujęte pod rękę, przytrzymujące się za szyję ratującego lub podtrzymywane pod ramiona, itp.

Przy ewakuowaniu ludzi należy pamiętać, aby w pierwszej kolejności ewakuować:

1. Osoby o ograniczonej zdolności poruszania się.
2. Osoby z bezpośrednio zagrożonych pomieszczeń lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się zagrożenia.
3. Osoby z pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacyjnych może zostać odcięte (np. przez wysoką temperaturę lub zadymienie).

Ogłaszając alarm nie należy dopuścić do sytuacji prowadzących do powstania paniki. Osoby ogarnięte paniką zachowują się nieracjonalnie, tworząc „tłum” podatny na wszelkie

sugestie, zdarza się też, że nie reagują na polecenia ratowników, traktują słabszych, napierają na wyjścia ewakuacyjne, czy ignorują oznakowania prowadzące do wyjścia ewakuacyjnego.

W przypadku występowania warunków sprzyjających powstaniu paniki, w celu do jej niedopuszczenia i zachowania kontroli nad przebiegiem ewakuacji należy:

1. Usunąć lub izolować osoby zaangażowane w wywołanie paniki - trzeba to uczynić, zanim tłum stanie się „jednolitą” całością.
2. Przerwać proces porozumiewania się w tłumie - np. dzieląc go na mniejsze części.
3. Usunąć prowodyrów, szczególnie jeśli można to uczynić bez użycia siły.
4. Odwrócić uwagę tłumu od głównego obiektu zainteresowania.
5. Zapobiegać powiększaniu się i wzmocnianiu tłumy - np. przez prowadzenie ewakuacji z kilku wyjść.

Po zakończeniu ewakuacji koordynator czy osoba odpowiedzialna powinna sprawdzić czy wszystkie osoby opuściły dany budynek (piętro). Jest to szczególnie ważne w przypadku organizacji ewakuacji osób o ograniczonej zdolności poruszania się.

Miejszem zbiórki po ewakuacji jest parking znajdujący się w bezpośrednim sąsiedztwie budynku Domu Studenta Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach

Po opuszczeniu wszystkich pomieszczeń przez osoby znajdujące się w budynku - w przypadku nie dotarcia jeszcze na miejsce jednostek straży pożarnej - **koordynator** akcji powinien wyznaczyć grupy liczące co najmniej dwóch pracowników (studentów), do sprawdzenia, czy w poszczególnych pomieszczeniach nie została żadna osoba. W trakcie wykonywania tej kontroli, osoby te powinny zachować szczególną ostrożność, zwłaszcza w pomieszczeniach zagrożonych bezpośrednio przez pożar lub inne miejscowe zagrożenie (np. ulatniający się gaz, uwolnienie toksycznej substancji chemicznej czy akt terrorystyczny związany z podłożeniem ładunku wybuchowego, itp.).

W przypadku zarządzenia ewakuacji osoby kierujące grupami pracowników (kierownik) lub wyznaczone przez niego osoby zobowiązane są:

1. W spokojnym trybie powiadomić współpracowników oraz przebywających w obiekcie lokatorów o konieczności ewakuacji.
2. Wskazać kierunki wyjść ewakuacyjnych i miejsce zbiórki po opuszczeniu obiektu.
3. Sprawdzić, czy wszyscy pracownicy, lokatorzy, goście opuścili zajmowane pomieszczenia i miejsca pracy.

**PROCEDURA – SPOSÓB POSTĘPOWANIA
DLA OSÓB WYZNACZONYCH DO KOORDYNACJI EWAKUACJI
Z DOMU STUDENTA**

1. Po ogłoszeniu alarmu zająć uprzednio wyznaczone stanowisko i kierować ludzi (studentów, gości) na drogi ewakuacyjne (zgodnie z oznakowaniem ewakuacyjnym) oraz do miejsca zbiórki po opuszczeniu obiektu.
2. Nie dopuszczać do nadmiernego zapelnienia ewakuacyjnych klatek schodowych przez zapewnienie równomiernego i spokojnego wejścia studentów, gości czy pracowników na tę klatkę ewakuacyjną.
3. Przydzielić osobom o ograniczonej zdolności poruszania się opiekuna lub opiekunów.
4. Usuwać z drogi osoby ogarnięte paniką.
5. W sytuacji spiętrzenia potoku ludzi, skierować część ewakuowanych na inną najbliższą, dostępną drogę ewakuacyjną.

**PROCEDURA – SPOSÓB POSTĘPOWANIA
DLA OSÓB EWAKUUJĄCYCH SIĘ Z DOMU STUDENTA**

1. Zaalarmowani o zagrożeniu pożarowym lub innym miejscowym zagrożeniu winni zachować spokój, zabrać ze sobą jedynie rzeczy absolutnie niezbędne (np. dokumenty, ciepłe okrycie).
2. Zorganizować się w grupy i podporządkować się poleceniom organizujących ewakuację, udając się w kierunku dróg ewakuacyjnych.
3. Jeżeli nie znamy rozkładu dróg i wyjść ewakuacyjnych podążać w jednym z obranych kierunków, wolnymi od dymu korytarzami starając się dostrzec znaki ewakuacyjne.
4. Poruszać się przy ścianie, szybkim krokiem bez podbiegania i wyprzedzania innych osób.
5. Pamiętać, że najniższe temperatury i zadymienie panują tuż nad podłogą, odcinki o dużym zadymieniu pokonywać w pozycji pochylonej lub w ostateczności - czołgając się.
6. Produkty spalania są trujące, należy jak najszybciej opuścić zadymione pomieszczenie. Nie wolno zatrzymywać się ani poruszać w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji.
7. W przypadku silnego zadymienia korytarzy i braku możliwości bezpiecznego, poruszania się nimi, należy pozostać wewnątrz pomieszczeń, oczekując na pomoc jednostek ratowniczych. Wskazane jest przy tym uszczelnienie drzwi, w miarę posiadanych możliwości (np. mokre ubrania).
8. W czasie schodzenia np. klatką schodową szybkość poruszania się dostosować do szybkości osób znajdujących się niżej, poruszać się przy ścianie lub balustradzie. Odcinki bardziej zadymione można pokonywać schodząc tyłem do kierunku ewakuacji.
9. Po opuszczeniu budynku przejść do wyznaczonego miejsca – rejonu zbiórki i czekać na sprawdzenie stanu osobowego oraz dalsze dyspozycje kierującego akcją ewakuacyjną.

10. Sposoby zapoznawania użytkowników obiektów z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji.

Skuteczność zastosowanego systemu ochrony, warunkowana jest właściwym przygotowaniem do jego realizacji. Przygotowanie to powinno obejmować wszystkich stałych pracowników. Zakres przygotowania powinien obejmować głównie i przede wszystkim zapoznanie się z treścią niniejszej instrukcji, a w szczególności poznanie rozmieszczenia urządzeń i sprzętu gaśniczego, jego obsługę i sposób zastosowania oraz zasady postępowania na wypadek powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, alarmowania służb ratowniczych oraz prowadzenia ewakuacji z pomieszczeń, kondygnacji i całego obiektu

Ponadto każdy pracownik powinien znać:

- zasady alarmowania osób przebywających w obiekcie i służb ratowniczych,
- zasady obsługi urządzeń przeciwpożarowych oraz podręcznego sprzętu gaśniczego,
- zasady organizacji oraz sposoby prowadzenia działań ewakuacyjnych,
- praktyczne sposoby wykorzystania sprzętu gaśniczego i hydrantów wewnętrznych,

Celem szkolenia jest uwrażliwienie wszystkich na sprawy związane z bezpieczeństwem pożarowym oraz wdrożenie zasad dotyczących zapobiegania możliwości powstania pożaru jak również przekazanie zasad postępowania w momencie jego zaistnienia w budynku.

Za zorganizowanie szkoleń pracowników w zakresie zasad ochrony przeciwpożarowej odpowiedzialny jest kierownik.

Zaświadczenie o przeprowadzonym szkoleniu obejmującym zapoznanie się z obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz treścią niniejszej instrukcji powinno być potwierdzone zaświadczeniem. Wzór zaświadczenia zawiera załącznik nr 1.

Szkolenie powinno dostarczyć wiedzę w zakresie podstawowych zagadnień związanych z bezpieczeństwem w zakresie ochrony przeciwpożarowej. A w szczególności:

- elementy zagrożenia pożarowego budynku,
- przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów,
- zadania i obowiązki pracowników w zakresie zapobiegania pożarom,
- zadania i obowiązki pracowników w wypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia,
- ewakuacja ludzi, drogi i środki ewakuacyjne. Ćwiczenia praktyczne,
- sprzęt gaśniczy i urządzenia przeciwpożarowe. Znajomość jego stosowania.

11. Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami

Zasady postępowania dla osób zobowiązanych do kierowania działaniami.

Kierowanie działaniami.

Akcją ratowniczo - gaśniczą, do czasu przybycia straży pożarnej kieruje osoba zarządzająca lub administrująca zakładem. Po przyjeździe straży pożarnej na miejsce zdarzenia, wszyscy zobowiązani są do podporządkowania się dowódcy jednostek straży pożarnej oraz udzielenia mu wszelkiej żądanej pomocy.

Kierownik, Administrator

Z chwilą przyjęcia informacji o powstaniu w budynku pożaru lub innego miejscowego zagrożenia powinien:

- przybyć na miejsce i zapoznać się z sytuacją,
- przejąć kierowanie działaniami i kierować nimi do czasu przybycia jednostek PSP,
- podejmować stosowne decyzje, a w szczególności:
 - na bieżąco oceniać sytuację i prognozować rozwój wypadków,
 - zarządzić ewakuację ludzi i składników mienia z części lub całych budynków,
 - zarządzać i akceptować bieżące zmiany w działaniu podległych pracowników,
 - sprawować bieżący nadzór nad realizacją procedur ratowniczych przewidzianych w instrukcji,
 - zapewnić współpracę z siłami PSP,
 - udzielić wszelkiej niezbędnej pomocy przybyłemu dowódcy jednostki PSP.

Pozostałe osoby (pracownicy)

Do ich zadań należy:

- przyjąć informacje o zdarzeniu,
- powiadomić o zaistnieniu zagrożenia Państwową Straż Pożarną,
- powiadomić zarządzającego obiektem,
- w przypadku uzyskania zweryfikowanej informacji, że miał miejsce alarm fałszywy, powiadomić jednostkę straży pożarnej,
- zapewnić i utrzymywać stałą łączność z kolejnymi kierującymi akcją ratowniczą,
- kierować najkrótszą drogą siły straży pożarnej do miejsca zdarzenia,
- udostępnić przybyłym strażakom PSP niezbędną dokumentację operacyjną, klucze do zagrożonych pomieszczeń oraz udzielić wszelkich niezbędnych informacji,
- podporządkować się poleceniom kierującego akcją ratowniczą strażaka PSP.

Koordynator akcji ewakuacyjnej

Kierujący ewakuacją odpowiedzialni są za prowadzenie ewakuacji oraz zabezpieczenie mienia w obrębie podległych pomieszczeń.

Z chwilą przyjęcia informacji o powstaniu w budynku pożaru lub innego miejscowego zagrożenia powinien:

- przybyć na miejsce występowania zagrożenia,
- ocenić sytuację i podjąć decyzje o ewakuacji ludzi z zajmowanych pomieszczeń,
- wyznaczyć osoby zobowiązane do zabezpieczenia powierzonego mienia oraz wyznaczyć miejsce docelowej ewakuacji mienia,
- organizować i kierować ewakuacją według zasad.
- udzielić wszelkiej niezbędnej pomocy przybyłemu kierownikowi akcji ratowniczej lub dowódcy jednostki PSP.

12. Przepisy prawne.

6. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (j.t.: Dz.U.2020r. poz. 961).
7. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (j.t.: Dz. U. z 2019 r., poz. 1186, 1309).
8. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. poz. 719).
9. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (j.t.: Dz. U. z 2019 r., poz. 1065).
10. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r. poz. 1030).
11. Normy dotyczące ochrony przeciwpożarowej:
 - PN-EN 2:1998 Podział pożarów,
 - PN-EN 13501-1:2008 Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień,
 - PN-EN 13501-2:2008 Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 2: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej, z wyłączeniem instalacji wentylacyjnej,
 - PN-EN 13501-3:2007 Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 3: Klasyfikacja na podstawie badań odporności

ogniowej wyrobów i elementów stosowanych w instalacjach użytkowych w budynkach: ognioodpornych przewodów wentylacyjnych i przeciwpożarowych klap odcinających,

- PN-EN 13501-4:2008 Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 4: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej elementów systemów kontroli rozprzestrzeniania dymu,
- PN-EN 13501-5:2006 Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 5: Klasyfikacja na podstawie badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy,
- PN-EN 13501-5:2006/AC:2008 Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 5: Klasyfikacja na podstawie badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy,
- PN-ISO 8421-6:1997 Ochrona przeciwpożarowa. Terminologia. Ewakuacja i środki ewakuacji,
- PN-B-02852:2001 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru,
- PN-EN 12101-2:2005 Systemy kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła. Część 2: Wymagania techniczne dotyczące klap dymowych,
- PN-B-02877-4:2001 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Instalacje do grawitacyjnego odprowadzania dymu i ciepła. Zasady projektowania,
- PN-B-02877-4:2001/Az1:2006 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Instalacje grawitacyjne do odprowadzania dymu i ciepła. Zasady projektowania,
- PKN-CEN/TS 54-14 Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 14: Wytyczne planowania, projektowania, instalowania, odbioru, eksploatacji i konserwacji,
- PN-EN 671-1:1999 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Hydranty wewnętrzne z wężem półsztywnym,
- PN-EN 671-2:1999 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Hydranty wewnętrzne z wężem płasko składanym,
- PN-EN 671-3:2002 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Część 3: Konserwacja hydrantów wewnętrznych z wężem półsztywnym i hydrantów z wężem płasko składanym,
- PN-B-02863:1997 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Sieć wodociągowa przeciwpożarowa,
- PN-B-02864:1997 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Zasady obliczania zapotrzebowania na wodę do celów przeciwpożarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru,

- PN-89/M-74091 Armatura przemysłowa. Hydranty nadziemne na ciśnienie nominalne 1 MPa,
- PN-89/M-74092 Armatura przemysłowa. Hydranty podziemne na ciśnienie nominalne 1 MPa,
- PN-EN 3-6:1997 Gaśnice przenośne. Postanowienia dotyczące weryfikacji zgodności gaśnic przenośnych z normą EN 3 arkusze od 1 do 5,
- PN-EN 3-6:1997/A1:2001 Gaśnice przenośne. Postanowienia dotyczące weryfikacji zgodności gaśnic przenośnych z normą EN 3 arkusze od 1 do 5,
- PN-EN 3-7/A1:2008 Gaśnice przenośne. Część 7: Charakterystyki, wymagania eksploatacyjne i metody badań,
- PN-EN 1866:2001 Gaśnice przewoźne,
- PN-EN ISO 7010:2012E Symbole graficzne. Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa. Zarejestrowane znaki bezpieczeństwa,
- PN-N-01256-4:1997 Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.

12. Normy inne:

- PN-84/E-02033 Oświetlenie wnętrz światłem elektrycznym,
- PN-IEC 61024-1:2001 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne,
- PN-IEC 61024-1-1:2001 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne. Wybór poziomów ochrony dla urządzeń piorunochronnych,
- PN-IEC 61024-1-2:2002 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne. Przewodnik B. Projektowanie, montaż, konserwacja i sprawdzanie urządzeń piorunochronnych,
- PN-83/B-03430 Wentylacja w budynkach mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania,
- PN-73/B-03431 Wentylacja mechaniczna w budownictwie. Wymagania,
- PN-89/B-10425 Przewody dymowe, spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły. Wymagania techniczne i badania przy odbiorze.

.....
(Imię i Nazwisko)

.....
(komórka organizacyjna)

Oświadczenie

Ja, niżej podpisany(a), niniejszym oświadczam, że zastałem(am) zapoznany(a) z:

- obowiązkami i zasadami postępowania w zakresie zapobiegania pożarom oraz przepisami przeciwpożarowymi,
- instrukcją bezpieczeństwa pożarowego,
- zasadami użycia i rozmieszczeniem sprzętu gaśniczego, środkami alarmowania, drogami i sposobami ewakuacji,
- zadaniami i obowiązkami na wypadek powstania pożaru.

.....
(podpis)

..... dnia

Książka prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

Lp.	Nazwa budynku, pomieszczenia w którym wykonano prace pożarowo niebezpieczne	Data i godzina rozpoczęcia prac pożarowo niebezpiecznych, nr zezwolenia	Data i godzina zakończenia prac pożarowo niebezpiecznych	Data i godzina przeprowadzenia kontroli po zakończeniu prac pożarowo niebezpiecznych	Imię i nazwisko osoby kontrolującej, podpis

**Zezwolenie na prowadzenie prac
niebezpiecznych pod względem pożarowym**

1. Miejsce pracy

.....

2. Rodzaj pracy

.....

3. Czas pracy, dnia od godz. do godz.

4. Zagrożenie pożarowo – wybuchowe w miejscu pracy

.....

.....

.....

5. Sposób zabezpieczenia przed możliwością powstania pożaru

.....

.....

.....

6. Przeciwpożarowe środki zabezpieczenia

.....

7. Sposób wykonania pracy

.....

8. Odpowiedzialni za przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających i
zabezpieczenia toku prac pożarowo niebezpiecznych

.....

.....

9. Zezwalam na rozpoczęcie robót.....

.....

(podpis)

10. Pracę zakończono, dn. godzina

.....

(podpis wykonawcy)

11. Stanowisko pracy i jego otoczenie sprawdzono pod względem zabezpieczenia
pożarowego

.....

(podpis kontrolującego)

**Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego
prac niebezpiecznych pod względem pożarowym**

1. Nazwa i określenie budynku – pomieszczenia i miejsca, w którym przewiduje się wykonanie prac pożarowo niebezpiecznych

.....
.....

2. Zagrożenie wybuchem oraz właściwości pożarowe materiałów palnych występujących w budynku lub pomieszczeniu

.....
.....

3. Rodzaj elementów budowlanych (zapalność) występujących w danym budynku, pomieszczeniu lub rejonie przewidywanych prac pożarowo niebezpiecznych

.....
.....

4. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego budynku, pomieszczenia, stanowiska na okres prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych

.....
.....

5. Ilość i rodzaj podręcznego sprzętu gaśniczego do zabezpieczenia przeciwpożarowego

.....
.....

6. Środki i sposoby alarmowania straży pożarnej oraz współpracowników w przypadku zaistnienia pożaru

.....
.....

7. Osoba odpowiedzialna za całokształt zabezpieczenia przeciwpożarowego, toku prac pożarowo niebezpiecznych

.....
.....

8. Osoba odpowiedzialna za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w toku wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych

.....
.....

9. Osoba zobowiązana do przeprowadzenia kontroli rejonu, po zakończeniu prac pożarowo niebezpiecznych

.....
.....

Podpisy członków komisji:

.....

.....